PROMIN

ПРОМІНЬ

Ч. 12
Грудень
1976

Second Class Mail Registration Number 1925

ПРОМІНЬ

Виходить раз у місяць

РІК XVII. ГРУДЕНЬ, 1976 Ч. 12

Видає

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Редагує Редакційна Колегія

Редактор — НАТАЛІЯ КОГУСЬКА

Передплата в Канаді	$8.00
Передплата до інших країн	8.00
Поодиноке число	.80

Передплату висилати на адресу:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

PROMIN

No. 12 DECEMBER, 1976 VOL. XVII.

Monthly Publication

Published by

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA

Edited by Editorial Committee

NATALIA KOHUSKA — Editor

Subscription in Canada	$8.00
Subscription in other countries	8.00
Single copy	.80

Address:

PROMIN

P. O. Box 3551, Sta. B. Winnipeg, Man. R2W 3R4

В ЦІМ ЧИСЛІ:

В. Гетьман — Матерям ... 1

Г. Сенишин — Підсумки нашої праці на порозі 50-ліття ... 1

Ірина Шох — Ольга Петлюра ... 4

Х. Велигорська-Сеньків — Канадсько українська мистецька фундація ... 7

А. Шемелюк — Рефлексії з Бр. Колюмбії ... 12

Ф. Пелех — Перший курс українського ткання в Бенф 18

ENGLISH SECTION ... 21

Квіти незабутнім ... 23

Річні звіти відділів ... 25

Громадська і родинна хроніка ... 28

Українська вишивка ... 31

Домашне господарство ... 32

Зміст XVII річника ... 32

"UKRAINIAN CANADIANA"

Книга має 12 статтей про мистецтво, кераміку, Різдвяні та Великодні звичаї, куховарство, ткацтво, ношу, танці, писанки, вишивки, літературу, музику та дереворізьбу.

Книга, розміром 8½ на 8½ цалів, гарно оправлена в тверду полотняну оправу з золотим витиском.

Крім 100 стор. статтей, книга має велику бібліографію, понад 100 гарних кольорових фотографій із українських канадських ручних виробів, гарний папір і чистий друк.

ЦІНА В ПРОДАЖУ $12.00.

ДРУКОВАНА В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.

Замовлення висилайте на адресу:

UKRAINIAN WOMEN'S ASS'N OF CANADA
A 25, 11024 - 82 Avenue
Edmonton, Alberta, Canada
T6G 0T2

НА ОБКЛАДИНЦІ: З курсів українського ткання в школі мистецва у Бенф, Алта. Зліва Мирослава Фербей, поруч неї інструкторка пані Розина Драган. Гл. ст. 18.

Printed by Trident Press Ltd., Winnipeg, Man., Canada

Підсумки нашої організаційної праці

Цього року стоїмо на порозі святкування 50-ліття нашого організованого громадського життя в лавах Союзу Українок Канади. Пів століття муравлиної праці нашого жіноцтва при послідовнім виконуванні поставлених перед собою взнеслих ідей, завдань щоденного життя. Які це тривалі — далекосяглі й цінні ідеї, що лягли в підвалини нашого організованого життя 50 літ тому. Які вони все актуальні ! . . .

Змінюється наше оточення, техніка поступає вперед, але підставові засади моралі, ідейні стремління наших батьків і прадідів остаються ті самі. Ми змінюємо підхід до праці, тематику наших гутірок.—Ми удосконалюємо техніку громадської праці, пристосовуємо до модерних часів, але ті принципові ідеї, які лягли в зародок нашої організації, лишаються ті самі. Від них ми неповинні відступити.

Поширювати освіту, культуру, національну свідомість та знання серед українського жіноцтва, як також серед цілого українського суспільства. Заохочувати брати участь в українськім громадськім та загально-канадськім житті. Зберігати й розвивати культурні цінності українського народу в наших домах, як також релігійні й народні звичаї й традиції. Дбати про культурне й релігійне виховання дітей. Збирати й зберігати в музею Союзу українське народне мистецтво культурної вартости.

Поширювати знання й заінтересування у всіх галузях народного мистецтва. Дбати про його розвій, зберігати правильність українських вишивок та регіональних строїв. Поширювати знання матерів про здоров'я дітей і гігієну. Дбати про поліпшення й піднесення домашнього господарства. Поширюавти засади Союзу Українців Самостійників та координувати співпрацю з союзними організаціями.

Оце ці підставові цілі, які просвічують наш шлях уже 50-тий рік.

Певно будете здивовані, чому саме я їх сьогодні повторяю? . . . Поперше — хочу доказати їх актуальність, а подруге — проаналізувати чи ми дійсно виконуємо наші завдання? Чи ми не відійшли дещо від наміченних цілей? А, як і відійшли, нащо маємо звернути увагу в майбутньому?

Матеріяльно осягнули ми великі досягнення. Побудували церкви, народні доми, домівки, школи, інститути, музеї, священичі резиденції . . . Це надбання показалось дуже важним, бо воно явилось зовнішним фактором оцінки нашої етнічної групи в Канаді. При тім виявилась надзвичайна муравлина праця й підприємчивість наших жіночих організацій і кожної членки зосібна. — Подивугідна витривалість, жертвенність нашого жіноцтва лягла здоровим фундаментом під ці всі будови. — Нестружені жіночі руки виробили мільйони варенників і голубців, напекли цілі гори різного печива, щоб осягнути ті матеріяльні бази нашого зовнішнього життя.

При цьому, наше культурне життя проявлялося й проявляється в формі різних академій, концертів наших хорів, виступів танкових ансамблів, рицитацій, театральних та мистецьких виставок, базарів і врешті в одній може підставовій і найважнішій ділянці нашої праці — це — в помочі нашим душпастирям — церковно-служителям в їх релігійній, священичій службі.

Ці, повище вичислені, ділянки нашої гро-

Володимир Гетьман

Матерям

Матері ви мої, матері України,
Ви гордіться, що Слово - красу зберегли,
Що воно розцвіло, де бринять полонини,
Де вогні Придніпров'я у даль попливли.

Матері ви мої, ваші діти лягали
Під загарбницькі танки із Словом життя,
Із піснями, що ви їм в безсонні співали,
Все віддавши єдиним без каяття.

Матері ви мої, на просторах цілинних,
І в завію крутУ і в погожії дні,
Ваше Слово підводило хлопців голінних
І було джерелом перемог у борні.

Хлібодарна, напоєна розквітом мова, —
Українське гартоване Слово орлиць, —
Як бузок запашна, як перлина чудова
І метка, мов огні пломінких блискавиць, —

Молодій, і квітуй, і сталися правдива,
Продзвени ти піснями в найдальші краї!
Ваше серце окрилене, праця щаслива,
Матері України, безсмертні мої!

»*Жовтень*«, 1964

мадської, організаційної праці, являються цею позитивною, успішною сторінкою наших громадських досягнень.

Однак, з великим сумом, мусимо ствердити, що постепенно починаємо відчувати якісь певні недоліки, маємо передчуття надходячих змін. ЩО ВОНО ТАКЕ??? Це так, якби далекий відгомін дзвонів — але не радісних, великодних, пробуджуючих, — але якихсь тривожних, жалібних, навіть дещо алярмуючих . . .

На останньому провінційному з'їзді СУС Східної Канади ми вислухали доповідь пана М. І. Дяковського. Ця доповідь була розіслана по всіх відділах і я сподіюся, що Ви з нею добре обзнайомлені. — З преси знаю, що подібні тези були виголошені й обговорюванні й в інших організаціях. Всі вони попереджають нас і б'ють на сполох, голосять — на підставі статистичних даних — що заходять певні зміни в нашому громадському житті. Але, чи ми потребуємо аж заглядати до статистичних даних? Чи ми не відчуваємо певних змін самі, в нашім щоденнім, організаційнім житті? . . . — Де саме й в чому заходять ті найбільш маркантні зміни???

Візьмім під увагу наші Рідні Школи. Це ділянка праці української жінки, матері й тимсамим нашої організації, яка протягом пів століття стояла на сторожі збереження своєї ідентичности й ідентичности своїх нащадків.

До українських шкіл, щораз більше, батьки вписують дітей, з щораз меншим знанням української мови. Ми можемо мати зрозуміння до дітей мішаних подруж — і то лише в випадку, де мати чужинка. Але, що сталося з родичами українського походження? Перед нами постає нове завдання: як запобігти денаціоналізації великого числа наших молодих подруж, які зі страшною скорістю потапають в чужому оточенні. Статистика виказує стосунок 70% до 30-ти.

Молоді родичі вкладають великі фізичні й матеріяльні зусилля. Встають суботніми ранками, вбирають своїх малят, везуть їх до української школи, деколи кількадцять миль, оплачують ті школи, але не здобуваються на мінімальні моральні зусилля — а саме — говорити до своїх дітей українською мовою . . . Звідки ці бідні діти мають набути це знання? Чотири години навчання суботами — цього не може запевнити.

Ця ситуація серед шкільної молоді має від'ємні наслідки на нашій молодечій організації СУМК.

Ми розписали й хотіли відбути драматичний фестиваль нашої молоді на сході Канади. Що виявилось? — Брак молоді, щоб стала до приписаної компетиції. — Тепер питання? Чи відділи нашої організації занедбали цю ділянку праці в погоні за матеріяльними здобутками? Чи може спочивають на лаврах різних ювілеїв, які тепер стали дуже модні.

Ось тут пригадався мені певний інцидент, може правда, а може лише сарказм — сатира на наше буденне життя.

Один, вже старший імігрант забажав повернутись "на родіну". Опанувала його ностальгія, так звана слабість — туга за рідним краєм. Виповнив він потрібні до того папери й ось по якімсь часі покликали його до "рідного" консуляту. Випитали його чим він в Канаді займався, а тому, що він був "кейтерер" від ювілеїв і шлюбів, порадили йому лишитись в Канаді, щоб еміґрація й надалі займалась ювілеями й не мала часу на розумнішу роботу . . .

Отже, уважаю, що ми мусимо добре застановитись над дальшою нашою працею з молоддю, що підходить під вік молодших відділів СУМК. Це дуже важна ділянка праці нашої організації.

Як, знову, представляється справа з старшими відділами СУМК? Чи ми достаточно опікуємося молоддю? — Тут напевно почую відповіді: А чи вони хочуть тієї опіки? — Молодь, звичайно, хоче виказати свою незалежність і заразом вже осягнену ними мудрість. — Однак, опріч звичайних біжучих зрозумілих проблем, які являються між старшою й молодшою ґенерацією, у нас появилась ще нова проблема — а саме: мовне й національне відокремлення . . .

Моя ґенерація являється представниками канадців, українського походження. Уживання мови самозрозуміла. Молодше покоління, діти членів нашої організації дуже часто не хочуть не лише вчитись і розмовляти українською мовою, але взагалі не хочуть згадувати своє етнічне походження. — Тут ми стаємо наочними свідками, що наша молодеча організація денаціоналізується й тим самим заходить небезпека, що ті ідеї, якими жила наша організація пів століття, стануть для них чужими. Українська мова серед молоді нашої складової організації СУМК завмирає! Як цьому зарадити? Чи може творити секретні, тайні ґуртки молоді "Лицарів збереження своєї батьківської української мови"? . . . До мо-

лоді прокрадається навіть сумнів в доцільність їхньої організації. Вони відчувають брак зрозуміння їхніх завдань. Про це вони самі пишуть в останньому числі їх цикльостильового журналу "Капусняк".

Наступною проблемою нашого теперішнього організаційного життя являється мінімальний приріст молодшого членства в ряди зорганізованого жіноцтва Союзу Українок Канади. Відчувається брак зацікавлення молодшого жіноцтва нашою щоденною, біжучою, організаційною працею. Підкреслюю, що брак зацікавлення саме щоденною, біжучою працею.

Спорадичну участь молодшого покоління можна зустріти в певних імпрезах як: танки, концерти, мистецькі виставки, але притягнути ті молодечі сили од систематичної, щоденної, організаційної праці побільшости не вінчається успіхом. — Саме тут варто проаналізувати причину цього явища? — На мою думку, одною з перших причин це брак зацікавлення. Треба дати відповідно цікаву програму. Підкреслюю, нову програму, а не нові ідеї. — Ми мусимо змодернізувати програму. Впровадити більше культурно-освітніх вечорів. Реферати, обговорення найновіших книжок, технічних здобутків, дискусії на сучасну тему зацікавлять молоде покоління. Вони вступають до організації, яка проробила вже певну роботу. Вони очікують відповідного культурного поземy цеї праці. Для них самі господарчі справи, різні підприємства є варениками, голубцями чи печивом, вже не вистачають.

Другою важною причиною браку молодших членок — це таки мова. Брак бажання, чи може якогось внутрішнього стимулу уживати мову своїх предків у своєму домі, домі "Святая Святих" своєї родини.

Тут, знову, зауважується від'ємну прикмету всього вже людства: "Йти по найлегшій лінії опору". Тяжко впроваджувати в життя філософічну методу, щоб застосовувати супроти себе самих самодисципліну, самовиховання, усвідомлювання.

Скільки приходиться витратити не лише часу, але й гроша, щоб вивчити ще одну мову? — А ось тут, лише завдяки самодисципліні, послідовності, можна безплатно обдарувати свою дитину знанням одної більше мови, а відтак, при її щоденнім уживанні, її удосконалювати.

З черги, одною з слабих сторінок, не так може нашої організації, як саме її членів, зауважується замале зацікавлення нашим друкованим словом.

В порівнянні до прекрасних домів і їх устаткування, мінімальні суми гроша видаються на закуп української книжки чи преси. — Вартість суспільства оцінюється по видавництві книжок і публікацій журналів і газет. — А скільки з наших членів пренумерують український щоденник, тижневик чи місячник? Як часто з'являється українська книжка — так званий "бест селер", на Ваших столах?

Ось так перевела я зіставлення позитивів і негативів теперішнього нашого організаційного життя, думаю, що не лише Союзу Українок Канади, але ці самі явища охоплюють і інші наші організації. Варто добре застановитись і шукати способів і доріг для покращання нашої організаційної праці й для справлення тих недоліків, які починають вкрадатися в наші громадські будні.

З доповіді Г. Сенишин,
голови Пров. Екзекутиви Східньої Канади

УПРАВА І ЧЛЕНСТВО ВІДДІЛУ
ім. Св. Кн. Ольги у Торонті

щиросердечно вітає

ЦЕНТРАЛЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ
ТА ВСЕ ЧЛЕНСТВО

з нагоди Золотого Ювілею

— 50-ЛІТТЯ —

Союзу Українок Канади.

Згадуємо всіх піонерок-основоположниць з подякою за їхню відвагу і зрозуміння, бажаємо всім і в будучому тримати високо наш горіючий смолоскип, який загріває наші серця та освічує наш шлях. Дай Боже дальших успіхів у нашій праці на користь українського загалу, нашої Православної Церкви і визволення нашого поневоленого народу!

М. Божик, голова — **Ю. Головата,** кореспонд. секр.

Ірина Шох

Ольга Петлюрова

(Докінчення з ч. 11)

Поволі втихали роз'ярені обвинувачення на "запроданця" Петлюру, — за вимушений крайними обставинами "Варшавський Договір", підписаний як остання дошка рятунку для схоронення здесяткованої тифом, без набоїв, обідраної української армії перед білими та червоними московськими арміями.

Важко собі уявити, в якому пригнобленні був тоді Петлюра вислуховуючи лайку та очорнення "патріотів" за те, що незломно й віддано стояв при своїй армії, незважаючи на смертельну небезпеку, в той час, як більшість колишніх будівничих вже сиділа собі безпечно за кордоном та займалася нещадною критикою того, який на своїх плечах переніс тягар визвольних змагань в боротьбі за державність.

Пригнічення та біль відчував не тільки сам Петлюра, це гостро переживала й його віддана дружина, яка ділила з ним всі гіркоти вигнання, те, про що старі римляни казали — "горе побідженим". — На зовні вона ніколи не показувала того, була спокійна й опанована. Зі спогадів сучасників (М. Єриміїв) Ольга Петлюра навіть в дуже небезпечних обставинах, під градом куль та шрапнелів, не виявляла занепокоєння та паніки.

В Парижі вони мали дві малі кімнатки, одну з них займала Ольга, а друга була робочим кабінетом Петлюри, який розпочав видавання тижневика »Тризуб«, для загальної інформації в українських справах. Кухні там не було й треба було ходити на обід до ресторанчика. Життя якось влаштовувалося, Леся почала ходити до школи, а Ольга брала вишивання на дім, щоб допомогати удержуванню дому.

Та несповна за рік, як вони з'єдналися, прийшов день, якого довго боялося залякане серце — прийшло 25 травня, 1926 р., коли кулі червоного агента Шварцбарта прошили на вулиці Расін — тіло Петлюри . . .

Трагічна втрата дружини супроводилася гнітючою атмосферою нагінки чужої преси, що захлинаючись кричала про вбивство "погромщика жидів Петлюру" як "гуманну пімсту" за страждання жидів. І так, довгі роки праці та самопосвяти для здобуття свободи своєму народові завершилися обпльовуванням України й тих, які посміли її будувати. Вакханалія оскаженілого інтернаціонального мотлоху, нацькована та оплачувана большевицько-московськими агентами, дійшла до вершка в довгому паризькому процесі, де осуджувано не вбивцю, але вбитого й закінчилося — відшкодованням для вдови: у формі одного французького франка. Було це цинічне глузування над нещасною вдовою. Проте Ольга Петлюра це витримала — ніхто не бачив її сліз і не чув її скарг.

В часі процесу прийшов і другий удар — хвороба Лесі. Леся була тим променем, що грів її серце, добра й чутлива, вона разом з матір'ю переживала їх спільне горе. Серйозна понад роки, здібна дівчина завзято наздоганяла втрачені роки навчання, опанувала добре чужу мову й робила гарні поступи. Її бажанням було працювати для України. Одначе, Лесі не довелося здійснити свої задуми, бо роки матеріяльних нестатків, в яких виростала й нервове напруження відбилося на її здоров'ю; вона захопила важку недугу — туберкульоз.

І почалися знову змагання Ольги Петлюри з хворобою дочки. Скільки мук пережили вони разом! Мати через те, що донька впала в важку недугу, а донька тому, що заборонено їй було учитися. До того ще доходили матеріяльні клопоти, бо не було за що звернути-

ся до кращих лікарів, а Ольга Петлюра ніколи, й нічого, ні від кого не просила. Допомагали їй дрібні пожертви, які присилали колишні вояки Петлюри й сама вона займалася вишиванням, так як багато тодішніх емігрантів здобували собі хліб. Лікарі справляли Лесю до Бордо над море, де їй стало гірше, а вже потім до Камбо ля Бен, де були спеціяльні умовини для хворуючих на грудні недуги. Час від часу Лесі ставало краще й тоді вона знову вчилася, але прийшла війна, умови життя значно погіршилися, слабий організм відмовився боротися, не помагав найкращий догляд матері. У листопаді 1941 року, на 29 році свого життя Леся померла.

Генерал Удовиченко, що приїхав допомогти хоронити Лесю, так описує цю хвилину: « Я з подивом дивився на Ольгу П., яка закам'яніла у своїм горі, лише тихі сльози лилися з очей. Як виносили її з хати, тихо сказала — "Боже, як тяжко ховати, прощатися зі своєю дитиною", — але за хвилину запанувала над своїми нервами. »

Лесю пізніше перевезено до Парижу й поховано побіч батька. Та, на могильному написі не згадано, що люба доня Леся спочиває разом з батьком. Ольга Петлюра уважала, що пам'ятник побудовано Симонові Петлюрі, борцю за волю України, а Леся не мала заслуг для України, була звичайною особою й тому не має місця на пам'ятнику.

Після смрти дочки вернулася до Парижу й спочатку жила з п. Прокопович, а потім сама. Не любила жити з кимсь, казала: « У мене такий страшний характер. » Та, мабуть, це була тільки вимовка, бо любила самоту. Здоров'я її підупадало, мала сильну анемію, нераз падала на вулиці з вичерпання, але обходилася без чужої помочі, сама собі варила, прятала та прала, а жила тоді на сьомому поверсі й треба було приносити воду та вугілля до хати. Помешкання було вогке, холодне й вона дуже терпіла від ревматичних болів. Заходили до неї друзі й знайомі, а деколи й ніхто не заглядав і по кілька днів, коли ж в той час, вона не почувалася добре, то написані нею листи не було кому вкинути до поштової скриньки. Одначе, вона уперто відмовлялася від усякої чужої допомоги. Треба було просто зводити з нею боротьбу за те, щоб якась жінка постійно приходила їй допомагати. (Удович).

Так тривало аж до того дня, коли скоїлося з нею нещастя: вона упала, діткнена частковим параліжом на підлогу й пролежала довгий час, аж хтось припадком зайшов і знайшов її в такому стані. Тоді генерал Удовиченко забрав її до себе на фарму на літо. Вже тоді в Нью Йорку був заснований Комітет Опіки над Петлюровою, з бувших вояків армії УНР, який місячно висилав скромну допомогу їй, та найняв постійну доглядачку й поставив її під сталий лікарський догляд. Опісля й ЗУАДК ухвалив для неї 50 дол. місячно. Та те все прийшло вже запізно, воно не скрасило її обездолене життя. Промучившись ще так чотири роки, безвладна тілом, але при повній свідомости й при повнім здоровім розсудку 23 липня 1959 року закінчила свою страдну земну путь.

Яка ж по вдачі була Ольга Петлюра? Сучасник її проф. Левко Чикаленко згадує її ще з Праги десь 1923 р. жила вона тоді з Лесею у Славінський, в одній кімнаті — була веселою, привітною, любила як заходили люди, хоч розмовляти з нею було важко, бо стратила слух по грипі ще в Києві. Коли вела розмову з людьми, то сідала напротив і дивилася на губи, щоб не тільки чути а й бачити губи й по них читати. Дуже не любила титулів і взагалі всілякого вирізнювання. Вона, наприклад, казала, що титул Головного Отамана, який мав Петлюра, — « цілком зайвий тут на еміграції, бо він (Петлюра) вже ним не є в дійсности, так пощо ж носити цей титул. » Цей її полгляд на титули, деякі діячі на еміграції недолюблювали й уважали таке висловлювання неумісним. Вона теж любила сказати декому в очі, що про нього думає, й це приписували до її шорсткости. По своїх політичних поглядах була соціял - демократкою, лише більш правого наставлення, бо вважала, що землю від поміщиків не можна брати задурно, без викупу, й селяни мають платити за землю. Не з усім згоджувалась, що говорив Петлюра й мала на це свій власний погляд. Була добре освічена — легко розбиралася в питаннях економіки й політики. Була дуже скромна — безпосередньо щира й проста в обходженню з людьми.

П. Галя Яковлів - Тимошенко згадує тридцяті роки в Парижі: « Була дуже ласкава й гарно ставилася до нас, молодих, запрошувала заходити до неї. Цікавилася життям молоді, їх проблемами й молодь ставилася до неї з повагою. Уникала ходити на різні укра-

їнські святкування, бо не любила, коли її виводили на перші місця, це її бентежило. Як ми заходили до неї, то вона дуже раділа й щиро, гарно приймала нас, але розмовляти з нею треба було голосно, бо погано чула. Найрадше перебувала у себе вдома.»

Генерал Удовиченко, який опікувався нею в останні роки її життя (листування) писав: «Був час і такий, коли Отаманова не могла огріти своє вогке й зимне помешкання, бо не мала засобів, щоб купити вугілля. На мою пропозицію, вона їздила на кілька днів до моєї кімнати, щоб відігрітися, я у ці дні був на селі. Лише поміч наших комбатантських установ та жіночих організацій з різних країн, що надходили дрібними датками рятували ситуацію. Сталого бюджету не мала, а жила з дня на день.»

Ще дальше: «Здоров'я Отаманової дуже підупало за останні роки. Малокров'я, велике тиснення, головокруження, все це приняло гостру, небезпечну формy. Поступово втрачає фізичні сили, дар мови, нервовість доходить до краю, крім цього глухота, але має міцну волю, яка загартувалася в трагічних епізодах її життя, злиднів, а твердість давала їй змогу витривало зносити хвороби. Жадної скарги, ремствування на своє життя, я ніколи не чув. Тішило її, що турбується за неї громадянство, особливо старі вояки — "безмежно дорогі мені ці вояки співпрацівники Симона Василевича, стара гвардія, ті мої друзі", — казала мені нераз. Лише в останній рік проривалося в неї: "Залишилася я на тому світі нікому непотрібна, все втратила, не знаю пощо я живу, обуза, тягар я є для людей". А поруч з тим має світлий розум, всім цікавиться, читає пресу, хоч з трудом, і болiє за всі прикрости українського громадянського життя. Як має якийсь зайвий франк то намагається дати внесок в різні організації, чи церкву, чи допомогти тим, що в біді живуть... Ольга Опанасівна дуже скромна, без претенсій чи капризів, навпаки, від неї треба добиватися, що вона хоче, що подобається. Вона байдужа до грошей, з цього чимало користають її знайомі, які плачуться на біду, хоч мають свої вілі. Вона хворобливо гонорова, скромна й нікого не хоче зв'язувати своєю особою. Ніколи не звернеться з будь-яким проханням, особливо по гроші. З іншими не дуже любить мешкати, її тягне до самоти, є нервова...»

Реквіюм по Симоні Петлюрі в травні 1926 р., було одночасно й Реквіюм по Ользі, бо особисте її життя скінчилося з його смертю. Все те, чим вони були для себе, відійшло в минуле, остались тільки її інтимні спогади, які вона не хотіла ділити ні з ким і тому жила самотньо.

М. Єриміїв згадує: «Деколи жила у нас на селі під Парижом, і тоді ми пізнали її високі моральні якости, її віддану службу всім нещасним, її непохитну віру в перемогу національної ідеї і сталу відданість пам'яті Чоловіка. Ніщо не мало сили над її незломним духом і що тернистий шлях, яким вела її доля, тільки гартував міцну вдачу гідної дружини С. Петлюри.»

Життя Ольги Петлюри це є ланцюг поколінь українського жіноцтва. Колись і тепер. Це є той моральний імператив - відповідальність перед Богом і Родом, що притаманний українській жінці, набутий в бігу жорстокої, кривавої нашої історії. Скільки ж тих жінок виносили печалі, злидні й тягарі вдовиного життя! Віками вони тільки в піснях виливали свої сльози. Ніхто не знає, не думає про них, бо вони не були героями, які творять ідеї, дають розголос своїм ідеям, які йдуть вперед, вказують дорогу до вимріяної мети й страждають за них. Та, одначе, ті безчисленні, безіменні жінки - страдниці переносили горе й розпач, як Волю Божу, як те, перед чим треба скоритися, але не зломитися й це давало їм силу перемагати себе й іти дальше. Це була опора народу, який видержував лихоліття, падав під тягарем, вставав і простував дальше.

Символом тої жінки - страдниці є Ольга Петлюра, яка була велика у своїм болі — й у своїй покорі, у своїй великій вірі в свій народ, у додержанні заповітів-ідей, за які змагалася обіч свого Чоловіка й пам'ять якого схоронила до останньої хвилини життя.

Ірина Шох

В СПРАВІ ПЕРЕДПЛАТИ "ПРОМЕНЯ"

Цією дорогою повідомляємо наших передплатників, що з уваги на зріст коштів видання і пошти, ми примушені піднести ціну на річній передплаті журнала з $6.00 на $8.00, починаючи з 1 грудня 1976 року.

Починаючи з 1 грудня 1976 року річна передплата "Променя" буде $8.00 в Канаді і до інших країн.

Централя Союзу Українок Канади
і Адміністрація "Променя"

Канадсько-Українська Мистецька Фундація в Торонті

29-го листопада 1975 року Торонто збагатилося відкриттям ще однієї ґалерії українського образотворчого мистецтва. Ґалерія Канадсько - Української Мистецької Фундації постала щедрими заходами п-ва Ярослави та Михайла Шафранюків, які подарували українській громаді не лише чудовий новозбудований будинок, в якому міститься ґалерія, але теж і велику частину своєї приватної колекції картин.

Новостворена Канадсько - Українська Мистецька Фундація — це офіціяльно зачартерована установа, якою управляє обрана дирекція. Ця дирекція відповідає за колекцію картин уфондовану п-вом Шафранюками та за дальший розвиток Мистецької Фундації. Фундація має дві цілі — перше, зберігати а друге, плекати українське мистецтво в Канаді. Відносно зберігання зразків укранїського мистецтва, Фундація має в пляні збільшувати основну збірку постійним збиранням найкращих творів українських мистців. Для заохочування розквіту українського мистецтва Фундація плянує влаштовувати виставки всім українським мистцям, а особливо мистцям молодого покоління. На підставі цих двох шляхетних задумів Фундація має великий потенціял розростися в поважну канадсько-українську установу — може навіть і на тому самому рівні як колекція Гарт Гаус в Торонті — і стати важливою частиною канадської багатокультурної мозаїки.

Колекція подарована громаді велика і цікава. В цілості зарепрезентовано около 30 мистців приблизно 100 картинами. Колекцію домінують консервативні твори Бориса Крюкова та Миколи Кричевського. Долішню залю ґалерії майже вповні займають незрівняні карикатури Едварда Козака.

Цікаво було б додати в цій статті детальну аналізу мистецьких вартостей кожної картини в сполуці з точними та обширними біографічними даними про кожного мистця. На жаль, таке завдання вимагало б довгої та інтенсивної праці і ми не могли б вмістити її на сторінках преси. Тому дозволю собі обмежитися до короткої аналізи поодиноких вибраних картин, які по кількакратному перегляді збірки задержують на собі особливу увагу. Картини описуватиму поазбучному порядку за прізвищами мистців. Тому що збірка карикатур Едварда Козака дуже чисельна, писатиму про неї в окремому розділі.

"Бандурист" (1966) Миколи Бідняка — це картина, яка насичена по самі вінця сплетенням християнської символіки з козацькою мітологією. Бандурист Бідняка — це не банальне зображення кволого дідуся, який мандрує степами оспівуючи славне минуле України. Тут бандурист перетворений в героя-мученика. На канві в аґресивній позі витягається мускуляста мужеська фігура. Поза фігури, нагість тіла та клясично модельовані форми нагадують моделів із "metopes" грецького Партенону, де зображені бої поміж мітологічними істотами. Рівночасно, кутовість та викривленість тіла, немов від фізичних туртур, виразні стиґмати на ногах і руках та тернисті будяки мимоволі наводять думки про Христове Розп'яття. Бандура, яка є інструментом ніжного характеру, в руках цього бандуриста стає знаряддям боротьби. Мистець сконцентровує всю свою увагу на символічному змісті картини. Кольорит та композиція займають другорядні місця, маючи за завдання лишень підсилювати головну тему.

Добрим прикладом нетрадиційного уживання традиційних матеріялів — це аквареля *"Берези"* (1966) Миколи Глущенка. Цей етюд, в порівнянні з акварелями Миколи Кричевського, зображає експериментальне антидоґматичне наставлення мистецтва двадцятого століття. Кричевський реалізує свою ідею за посередництвом традиційних технічних принципів творення акварель. Глущенко натомість не є зв'язаний традиційним відношенням пензля до паперу. Щоб передати свою візію істотності беріз якнайвірніше він відважно береться за тупий інструмент та зішкрабує фарбу. Для повного суксесу картини сучасний мистець самопевно експериментує зі всіма можливими матеріялами та техніками.

У своїй картині *"Кукурудза"* (1960) Яків Гніздовський представляє глядачеві розв'язку абстрактної проблеми контрастів і балянсів. Реалістичний сюжет кукурудзи стає площиною покритою густим лінійним, ритмічним взором. Проблема тут полягає у взаємній акцій і реакції цієї площини з меншою чорною, відносно порожною площиною. Реалістична

тровимірна перспектива тут заступлена сенситивно збалянсованим взаємовідношенням двох площин в двовимірному просторі. Мистець вміло зберігає рівновагу між кольоритними, дотиковими та пропорційними контрастами, сплітаючи ці різнородні елементи в одну гармонійну цілість.

Хоча Любослав Гуцалюк називає свою картину *"Червоно - чорний пейсаж"* (1971) і глядач з трудністю, немов через мокрі вікна, може таки розшифрувати цей сюжет, наявним є що головна ціль мистця не полягає в переданню точного образу специфічного краєвиду. Сюжет цієї картини це сам процес малювання. Кожний найменший рух мистецької руки навіки зберігається в застиглій фарбі як свідок творчого процесу. Мистець розкошує у виїмкових прикметах олійної фарби — її густкість, елястичність та глибоке пульсування кольорів. Щоб звернути увагу глядача вповні на чуттєві вартості фарби та на важливість творчого ритуалу, мистець позбавляє картину всіх інтелектуальних нашарувань — символіки, мітології, тощо — і навіть дозволяє, щоб сам сюжет пейсажу розплився в густо накладаних мазках фарби. Філософічно - мистецький підхід Гуцалюка до "Червоно-чорного пейсажу" стоїть в безпосередньому противенстві до "Бандуриста" Бідняка.

В картині *"Ріка Сена — Париж"* (1957) Микола Кричевський виявляє нео-імпресіоналістичне зацікавлення атмосферичними змінами, а особливо перетворенням тро-вимірних мас соняшними лучами в мерехтливі дво-вимірні площини. Відсутність глибоких тіней та ясних світел, і тонке накладання воднистих синіх, рожевих та зелених кольорів надають окремим елементам краєвиду нереальний, імлистий характер. Незрозуміло, чому мистець, який так вміло дає глядачеві відчути соняшне миготіння над легко замряченою Сеною, вживає ту саму формулу в акварелі *"Палата дожів"* (1957) знаючи, що кліматичні властивості Венеції зовсім відмінні під Парижу.

Мирона Левицького картина *"Похід Ігоря на половців"* (1958) виїмкова своєю елеґантною стилізацією форм. Мистець головно цікавиться ритмікою лінійного взору і взаємовідношенням кольорів на дво-вимірній площині. Лицарі на конях зливаються в одну динамічну цілість з енергійно напнятими лініями, яка розтягається на тлі неба немов коронка. Це ефірні постаті ледви доторкаються трави, яка являється плоскою тканиною зелених кольорів. Перфектне витончення форм та заморожені ґраціозні рухи вводять глядача в романтичний світ казки, де брутальна сила війська перетворюється в прецизно схореографований балет.

Галина Мазепа також зацікавлена стилізацією форм та взаємодіянням чистих кольорів. В картині *"Жінка"* (1968) мисткиня перетворює танцюючу постать в плоскі геометричні площини кольорів, немов паперові витинки, і для підкреслення їхньої чіткості обводить їх чорними лініями. Загострений кутовий ритм форм надає фігурі маріонеткового характеру. Обличчя жінки є зображене в кубістичному стилі Пікасса в якому мистець представляє глядачеві рівночасно фронт і профіль лиця.

Зміст картини *"Слово о полку Ігоревім"* Галини Новаківської розпрацьований на тлі леґендарного минулого Київської Руси. Посередині картинної площини зображений округлий лицарський щит, викутий з бронзи, на якому аж роїться від завзятих воїнів. Над цією метушнею, яка безконечно циркулює по поверхні щита, спокійно зависло мітологічне всевидюче око. По обох боках щита розміщені фігури співця, кам'яної аби та лицаря-князя. Комплетна відсутність кольорів та унікальна моделяція цих форм дає глядачеві враження, що постаті вирізьблені з сірого каменя і частинно зношені століттями вітрів та дощів. Холодна бронза щита являється гострим дотиковим контрастом з теплим стертим каменем. По щиті та на камені розсіяні різнородні уривки зі "Слово о полку Ігоревім" немов слова кам'яного співця. Вони є інтеґральною частиною твору і нагадують японські друки 19-го століття, де друковане слово є одним із важливих елементів цілої композиції.

Безцінний скарб колекції Канадсько - Української Мистецької Фундації це унікальна збірка карикатур Едварда Козака. В її склад входять 43 портрети карикатури (1974 75) визначних українських громадських діячів, 9 карикатур із сільського життя та дві великі групові карикатури під назвою "Львівський Парнас" із 1930-их років. У своїй аналізі творчости Едварда Козака дозволю собі зосередитись над описом індивідуальних портретів-карикатур, які творять виїмково-монументальну цілість.

Кілька слів про жанр карикатур: карика-

тура в рисунку — це тенденційне та дотепне перебільшення фізичних рис даної особи з наміром глибшого зрозуміння її характеру як теж і її впливу на довкілля. Карикатури знаходяться в різних видах від легко гумористичних до в'їдливо злобних, і служать рівнож як засоби невинного висміювання та серйозної критики чи осуду. Самозрозуле, що існування цього жанру вповні залежить від буйности культурно-політичного життя, з якого карикатурист черпає дослівно всі свої інформації. Спільний знаменник всіх родів карикатур це їхня спроможність викликати негайну та беззастережну реакцію в глядача.

Карикатури Едварда Козака є проникливі, але не злобні. Вони є настільки універсально експресивні, що глядач, який не є особисто обзнайомлений з особою представленою в карикатурі все ж таки може збагнути коментар карикатуриста. Еко проаналізовує постаті безкомпромісово експресивною лінією, яку він закреслює самопевним рухом руки. Мистець користується не тільки олівцем і тушом, але теж уживає тонкі або густі нашарування кольорової фарби на мокрому або сухому папері, і підсилює чіткість форм крейдою чи т. зв. "фелт пенз". Еко вживає кольори нереалістично з метою, щоб звернути увагу глядача на домінуючі прикмети персонажу, як, напр., зелено-фіолетні щоки, чи яскраво червоний ніс.

Еко зосереджує свою увагу в першу міру на загальні контури голови та на сполучення форм очей-брів-носа-уст, в якому міститься найекспресивніша частина обличчя. Добрим прикладом радикального спрощення контурів голови це *"М. Мороз"* та *"М. Черешньовський"*. Влучне схоплення комбінації очей-брів-носа-уст в карикатурах *"І. Вовчук"* та *"З. Когут"* свідчить про мистця особливу спостережливість. Хоча волосся нормально зачисляється до другорядних рис, які лиш доповнюють найважливішу частину обличчя, очей - брівноса - уст, Ека спритність у цій ділянці, як, напр., *"Б. Кравців"*, перетворює цей елемент у невідлучну частину цілости.

Другорядні елементи, які Еко зреалізовує слабше — це вуха, зуби і руки. В рідкісних випадках, як, напр., *"О. Лисяк"*, *"о. Хомин"* та *"І. Синовецький"*, уха прибирають трохи ваги у відношенні до сюжету, але на загал вони одноманітні та неефективні. Більшість постатей нарисована з закритими устами, а в деяких випадках, де зуби мають нагоду відіграти важнішу ролю, як, напр., в *"Я. Снилик"* чи *"О. Кузьмович"* вони не є вдалими. Еко майже ніколи не використовує природну елоквентність рук. Вживання рук, як частину загальної композиції, можна відмітити лише в двох карикатурах — *"Р. Купчинський"* та *"В. Душник"*. Все ж таки слабість в зображенню зубів, ушей та рук не є настільки серйозною, щоб вплинути на ефективність цих першорядних малюнків.

Атрибути є важним ключем в остаточній розв'язці характеру даної особи. Найцікавіший атрибут у цій групі карикатур є парасоля, під якою Л. Гуцалюк ховається від дощу. Це, мабуть, жартівливий натяк на мистця "мокрі" картини. Більш традиційними та самозрозумілими атрибутами являються медалі М. Крата, перо Г. Костюка, файка з чортиком Й. Гірняка і, очевидно, ціла низка різнородних краваток.

Слід додати ще кілька слів про карикатури з виключно стилістичної точки зору. Цікаво проаналізувати ці рисунки на підставі абстрактних елементів — ліній, плоских форм в двовимірному та масивних форм у тровимірному просторі. Ці елементи є знаряддям яким Еко досліджує індивідуальні прикмети кожної постаті. У випадку "о. Хомин", спокійна неперервана лінія закреслює майже реалістичний профіль. В карикатурі "О. Тарнавський" лінія прибирає жвавішого, більш енергійного характеру. Ці два майже реалістичні портрети є гострим контрастом до цілковито абстрактних форм "Я. Гніздовський". Знов інакшими є масивні традиційно модельовані форми облич "Ю. Стефаник" та "Ю. Тис". "М. Левицький" є добрим зразком композиції, в якій домінуючі плоскі, необведені форми є загострені тут і там кількома лінійними переходами.

Маю надію, що ці короткі нотатки сформували в уяві читача принайменше схематичне поняття про розмір та різноманітність цієї колекції. Щоб відповідно виповнити прогалини в цій аналізі рекомендую читачеві потрудитися негайно відвідати галерію і зробити свої власні висновки.

Дозволю собі ще раз підкреслити, що Канадсько - Українська Мистецька Фундація має кольосальні можливості стати базою буйного розквіту канадсько - української мистецької культури. Під професійним керуванням у від-

повідних напрямах галерія повинна стати на рівні мистецької колекції Гарт Гаус в Торонті, яка була зорганізована на тих самих засадах, і зайняти важливе місце між культурними установами міста Торонта. Українська громада з запертим віддихом та безмежним зацікавленням очікує дальшого кроку вперед.

Христина Велигорська - Сеньків

ОДЕРЖАНІ КНИЖКИ

Історія українського поселення в околиці Ґімлі — Михайло Іванчук. Накладом Видавничої Спілки Тризуб. Вінніпеґ, 1975.

Повстання азбуки й літературної мови в слов'ян — проф. д-р Іван Огієнко. Видання друге. Інститут Досліджень Волині. Накладом Товариства „Волинь". Вінніпеґ, 1976.

Півсторіччя — 1923 — 1973 — жіночого товариства ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні, першого відділу Союзу Українок Канади — Савеля Стечишин. Видано заходом і коштом жіночого т-ва ім. Ольги Кобилянської в Саскатуні. Саскатун, 1975.

На грані смерти — Т. Моріс Лонгстрет. Переклав з англійської на українську мову Вол. Миколович Скорохід. Видавнича Спілка „Вільна Преса". Торонто, 1975.

Американське чудо — Альманах Українського Народного Союзу 1976. У 200-річчя американської незалежности і 100-річчя українського поселення в Америці. Видавництво „Свобода", Джерзі Ситі - Ню Йорк, 1976.

Українська Книга. І. 1976 — Квартальник бібліографії й книгознавства Т-ва українських бібліофілів, Т-ва українських бібліотекарів і Бібліографічної комісії НТШ. Видавництво „Київ". Філаделфія, 1976.

Начерк історії Ліги Українських Католицьких Жінок Канади Торонтської Епархії ЛУКЖ. Видала група „Наша Спадщина" в рамах проєкту для старших „Нові Горизонти" при Торонтській Епархіяльній Управі ЛУКЖ. Редакційна Колегія. Торонто, 1975.

ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

в Принс Альберт, Саск.

з нагоди 50-літнього ювілею
Союзу Українок Канади

щиро вітає Централю, Провінційні Екзекутиви, редакцію „Променя" та всіх членок по відділах і бажаємо найкращих успіхів у майбутньому.

За ВІДДІЛ ІМ. КН. ОЛЬГИ

Анна Марусяк, голова — **Дорота Панчук,** секр.

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

в Транскона, Манітоба

щиро вітає

ЦЕНТРАЛЮ і ВСІХ ЧЛЕНОК ПО ВІДДІЛАХ

з нагоди 50-літнього ювілею
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Бажаємо

НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ У МАЙБУТНЬОМУ.

Л. Робак, голова — **О. Михальчук,** секр.

З нагоди Ювілею 50-ліття
Союзу Українок Канади

УКРАЇНСЬКА ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА СВ. ЮРІЯ в ДАВФИНІ, МАН.

щиро вітає Централю, всі відділи та членок і бажає всім здоров'я та успіхів у їх дальшій праці. Молимо Всевишнього, щоб Він і надалі посилав Своє благословення на дальшу працю нашого жіноцтва, працювати на добро і користь нашого українського народу, на славу Богові, а собі на спасіння.

НА МНОГІЇ ЛІТА!

За громаду Св. Юрія у Давфині
о. Прот. Є. Стефанюк — парох

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ

у Годсон Бей, Саск.

з нагоди 50-літнього Ювілею
Союзу Українок Канади

сердечно вітає

Централю і всіх членок по відділах.
Бажаємо найкращих успіхів у майбутньому.

За відділ — **М. Медвідь,** секр.

ВІДДІЛ ІМ. "БАРВІНОК" В ОШАВІ, ОНТАРІО

засилає найщиріші побажання
нашій Централі, Провінційним Екзекутивам
і всьому членству

СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

в часі його

50-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ

Хай ця велика праця, проробленa основоположницями впродовж півстоліття буде фундаментом для дальшого зросту і розвитку нашої організації та заохотою членства у майбутньому.

НА МНОГІЇ ЛІТА!

Ольга Куць, голова **Наталя Давдз,** секр.

З нагоди Золотого Ювілею
— 50-ліття —
Союзу Українок Канади,

ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

в Давфині, Манітоба

щиро вітає

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ПРОВІД, ПРОВІНЦІЯЛЬНІ ЕКЗЕКУТИВИ, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛА „ПРОМІНЬ", УПРАВИ ВІДДІЛІВ ТА ВСЕ ЧЛЕНСТВО.

Висловлюємо глибоке признання за досі виконану працю та бажаємо на будуче дальшого, ще більш успішного розвитку в збереженні культурно-освітної й організаційної праці для добра Українського Народу і Рідної Церкви.

Розалія Грицай, голова **Марія Білоус,** кореспон. секр.

ПРОВІНЦІЙНА ЕКЗЕКУТИВА

Союзу Українок на Манітобу

у рік Золотого Ювілею
— 50-ліття —
СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

щиро вітає

Центральний провід, провід інших Провінційних Екзекутив та все членство по відділах. Висловлюємо признання бувшим і теперішнім провідницям. Хай наша народня праця буде завжди світлою дорогою в наше краще майбутнє.

Марія Мандзюк, голова **Докія Черевик,** секр.

Анастасія Шемелюк

РЕФЛЕКСІЇ З БРИТІЙСЬКОЇ КОЛЮМБІЇ

(Репортаж з орган. об'їздки)

(Докінчення з ч. 11)

В Агасі маємо громаду У.Г.П.Ц. і відділ С.У.К. Мають церкву й хату, яку винаймають. Також є викінчена заля, де ми мали свої збори. Відділ ім. Лесі Українки переводить підприємства, головно на збирання фондів. По змозі вони діяльні й зацікавлені. Околиця чудова, місто зростає, усюди будуються великі модні доми. Можливо, що включаться до громади нові люди й піддадуть сили тим, що працюють.

* * *

На терені **Ванкувер**у маємо три відділи. Ці відділи також творять з себе пров. екзекутиву. В Ванкувері наша громада дуже добре себе улаштувала. Мають гарну церкву, а попри церкву дійсно велику авдиторію. Один кут авдиторії містить бібліотеку. Полиці від підлоги до стелі, за скляними дверима, вщерть заповнені книжками. Усі відділи бібліотеки взірцево впорядковані й по-мистецькому каталоговані. Найбільша вартість у цьому, що усі учасники різних підприємств, що відбуваються в авдиторії мають нагоду переглядати й вибирати собі книжки. Заслуга за таке майстерне впорядкування йде п. Форвину Богданові.

Під тим самим дахом, але в окремій частині побудови, льокується філія музею СУК в Б.К. Знову треба сказати, що надзвичайно добре усе упляновано. В музейній кімнаті дві стіни скляні. Експонати так розміщені й виставлені, що їх можна оглянути навіть коли музей замкнений. У вхідній відпочинковій кімнаті до музею є стінні виставові шафи, крісла й канапа. Ініціятиву в цих плянах давала пані Люба Кут-Шевчук, теперішня енергійна голова пров. екзекутиви. Громада також побудувала нову резиденцію. Це одна з найкращих та ще й гарно умебльована. Наш великий відділ ім. Лесі Українки багатоактивний. Бере участь і взірцево переводить різні імпрези і підприємства. Тут є діяльний відділ СУМК. Провадяться українська й недільна школи. Хором диригує пані Марія Вакалюк, референтка "Променя" в крайовій управі СУК. Настоятель громади є о. Бублик, який разом з добродійкою живо цікавляться й дають провід громаді на всіх відтинках церковної й народної праці.

Одна наша членка у Ванкувері, пані Емілія Остапчук, вклала стільки визначної праці, не лише для українців, але в загально-какадських справах, головно в соціо-гуманітарних організаціях, що держава надала їй — першій з роду українці — найвище відзначення Орден Канади. Ми глибоко горді з цього осягнення.

Особливо лишається в пам'яті особа скромної, працьовитої, молодої жінки пані Емілії Чуйко. У мене лишились найприємніші враження з її теплої, чутливої до наших ідеалів стремлінь і гостинности.

Мені пощастило бути на Українському Фестивалі, призначеному матер'ям, що відбувся в Queen Elizabeth театрі 16 травня. Свято відбулося під патронатом КУК. Багата програма включала артистів гостей: сопран — Анна Чорнодольська, молоді бандуристи з Дітройт — Петро Китастий і Павло Писаренко. Льокальні артисти: ансамбль Волошки, танцювальний ансамбль Черемшина, чоловічий чор Гомін, збірний мішаний хор православних і католицьких церков, і збірний дитячий хор. Усі точки програми були виконані по мистецьки. На великім фойє театру розложили велику виставку: а) багату збірку гарного українського ручного мистецтва, по більшій части приватна власність панства Татарнюків; б) виставку книжок, під опікою пана Ф. Богдана; в) мистецькі твори маляра пана Шостака. Театр був вщерть заповнений. Усі учасники висловлювали велике задоволення з високої якости Фестивалю. Честь і слава усім ванкуверським працівникам на українській ниві!

* * *

У Валей-Сирі наш відділ ім. Ольги Кобилянської другий числом членства в Б. К. Сюди я приїхала вже до усіх знайомих. Ще 30 листопада 1975 вони дуже врочисто відбували свої 25-літні ювілейні святкування в їхнім українськім православнім центрі. Я була в них гостем - промовцем. Настоятель громади о. Блажук з добр. Параскевою мені мило-знайомі ще з їх перших тяжких початків у Канаді. Я їх глибоко шаную за їх труд і щирість для нашого загального добра. Хором диригує п-ні

Анна Залубняк. Голова громади в цім році є пані Раїса Демчук, яка служила кілька каденцій як голова відділу СУК. Отже в Б. К. є дві православні громади, де до проводу вибрано наших провідних членок Союзу. У Валей добре зорганізовані українська й недільна школи і СУМК. У відділі ведеться взірцева праця. Також взірцевий порядок на площі церкви й парафіяльної хати. Розказують, що це проєкт пані добродійки. Про діяльність у Валей - Сирі часто читаємо в пресі з дописів всеч. о. Блажука. Багато уприємнила мій побут у Валей пані Марія Антонішка — моя господиня в листопаді — теперішня голова відділу. В неї на першому місці є будучність української молоді в Канаді. Вона усюди возила й показувала найцікавіші та історичні місця в їхній частині Великого Ванкуверу.

* * *

У Бирнабі також маємо, хоч невеликий, але активний відділ ім. Олени Пчілки. Тут громада має гарну велику площу й відмінне від усіх улаштування. По втраті старої церкви вони закупили дво-кімнатну школу. Одну клясу зремонтували й уживають як храм Божий. Другу клясу переділили. В одній частині спорядили вигідну кухню, а другу впорядкували на свої засідання і всяку іншу працю. Їх настаятель о. Гикавий обслуговує не лише Бирнабі але громади на великих віддалях, як було згадано.

Тут на дуже приємнім вечірку закінчилися мої зустрічі з нашими відділами в Б. К.

* * *

Усюди, без виїмку, я мала надзвичайно велику приємність відчути теплоту, гостинність, пошану і щирість до свого проводу зі сторони нашого зорганізованого жіноцтва. Не буду тепер робити зауваг або давати порад. Це я робила на місцях. Не знаю чи почують — але я маю щире прохання — до Вас, тих, що не віддають себе цілковито, — до тих, що з причин персональних стоять на віддалі, — до тих, що почуваються розчаровані або покривджені, — до тих, що не мають відваги брати обов'язки, прохання, щоб Ви це все подолали.

Наша справа самозбереження велика і правильна. Наш славний Союз Українок Канади побудований на великих ідеалах і його 50-літнє існування принесло українському загалу незміряні успіхи. Кожна одна з нас потрібна. Коли навіть лиш одна відпаде, то вже організація слабша. Стараймося по-християнському жити й до ніякого ослаблення не допускати.

Моя найщиріша подяка трьом особам, що уможливили мені без труднощів відбути цю поїздку. В першій мірі пані Любі Кут - Шевчук, голові пров. екзек. за те, що усе було уточнене й зорганізоване заздалегідь. Пані Люба віддала свій час, труд і понесла видатки, щоб скласти візиту своїм відділам, і щоб товаришити мені. Паство Форвин і Марія Богдан також посвятили багато часу, труду й коштів для цього проєкту. Вони перевозили нас з одної місцевості до іншої, крім далекого Принц Джордж, куди ми летіли. Пані Марія є перша заст. голови в провін. екзек. Гостинний дім п-ства Богданів був моїм домом, коли я говорила по довколичних відділах. Пан Богдан зберігає творчість і історію українців Б. К. в різних формах. Спеціяльно документує фотографіями і друкованим словом.

Приємні спогади з подорожі по Б. К. з цими особами залишуться мені назавжди.

Анастасія Шемелюк

ВІДДІЛ ІМ. ДОНЬКИ УКРАЇНИ

у Виниярд, Саск.

з нагоди 50-літнього ювілею

Союзу Українок Канади

щиро вітає

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ПРОВІД, РЕДАКЦІЮ ЖУРНАЛА „ПРОМІНЬ", ПРОВІНЦІЯЛЬНІ ЕКЗЕКУТИВИ і ВСЕ ЧЛЕНСТВО СОЮЗУ ПО ВІДДІЛАХ. БАЖАЄМО НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ У МАЙБУТНЬОМУ.

Софія Пилипів, голова
Емілія Калин, секр.

ВИСТАВКА КАНАДСЬКОГО МИСТЕЦТВА ІДЕ ДО ЕВРОПИ

Виставка найбільш відомих канадських картин їде в турне до Европи. Сорок-чотири картини з Канадської колекції Макмайла в Клейнбурзі, коло Торонто, виставлені тепер у Гласго. Звідти їх перевезуть до Едінбургу, Абердіну і Лондону. Під кінець лютого виставка переїде до Радянського Союзу на показ у Москві і Ленінграді до кінця квітня.

Ця перша виставка канадського мистецтва у Радянському Союзі. Радянська влада має дуже обмежене поняття мистецтва і противиться усьому, що не підлягає поняттю "пролетарського реалізму". Канадський посол у Москві, Р. А. Д. Форд, нарешті переконав радянських керівників, що канадські пейзажні картини не створені "декадентними капіталістами". Він показав їм каталог творів Групи сімох, жменьки канадських малярів, які мали великий вплив на канадське мистецтво в цьому сторіччі. Усі сорок-чотири картини у виставці належать до роботи цієї групи.

Група сімох одержала свою назву на своїй першій виставці у Торонті 1920 року і назва зберіглася навіть тоді, коли група збільшилася і до неї ввійшли інші малярі, які малювали канадські ландшафти такими, як вони є, а не в стилі европейських художників.

Цікаво відмітити, що Групу сімох, яку спершу в Канаді засуджували за спрощення і грубість, досі сприймають з застереженням у Радянському Союзі, і кілька картин відкинули. У виставку ввійшли праці Лаврена Гарріса, Артура Лісмера, А. Й. Джексона, Дж. Мекдоналда і Фреда Варлея. Тут також є п'ять картин Тома Томсона, який мав великий вплив на Групу, хоча він помер до її створення. І тут є чотири праці А. Кассона, єдиного досі живого члена групи.

З ЩАСЛИВИМ ПОВОРОТОМ ДОДОМУ

Бажаємо доброго здоров'я добр. Юстині Мельничук, яка перебувала довший час у шпиталі і по тяжкій операції, Бог допоміг їй видоровіти, повернутися додому і ще буде дибати своїми ногами. А Вас, Пані Добродійко, перепрошую, що так пізно несу Вам квітку найкращих побажань. Я Вас у шпиталі не застала, тож на ту квітку засилаю $5.00 на журнал »Промінь«.

Гафія Янішевська

НЕ ОДЕРЖАЛИ Ч. ЖУРНАЛА?

Одна з наших прихильниць-читачок пише:

— "Минулого року я придбала кілька нових передплатниць для нашого журналу. Цього року дехто з них питається, як дальше передплачувати, коли числа журнала пропадають. Не знаю чия це вина і де шукати відповіді. Порадьте!"

— Розуміємо Ваші турботи, вони є також нашими. Якщо журнали пропадають, то за них поносить вину пошта. Тут ми не можемо нічого зробити. Пошта забирає від нас усі посилки до кожного міста разом, де їх сортують, а поштарі розносять.

Але в нас є дуже добра порада, що в таких випадках робити. Напишіть нам картку, що Ви не одержали числа того, чи іншого і ми радо вишлемо. Це прохання відноситься до всіх тих, які не отримали журнала. Просимо написати кілька слів, повідомляючи, котрого саме числа Ви не одержали.

Редакція

З нагоди 50-літнього ювілею
Союзу Українок Канади

Відділ ім. Лесі Українки

в Оттаві

щиро вітає

Центральну управу, всіх п'ять Провінційних управ та все членство нашої організації. Хай Господь Бог поблагословить нас усіх здоров'ям і щастям надалі проводити корисну працю для нашого українського народу.

За ВІДДІЛ ІМ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Віра Сеньчук, кор. секр.

Успіхи нашої молоді

Весною цього року Орися Лучак з відзначенням закінчила свої студії в Манітобському університеті з ділянки історії, і одержала науковий ступінь М.А. Раніше у цьому самому університеті одержала ступінь В.А.

Під час своїх студій Орися Лучак одержала стипендії і нагороди, а саме: University of Manitoba Graduate Fellowship — 1975 - 76; Buchanan Bounty Trust Award (for graduate Studies in History — 1975); John Ewart Memorial Research Fund (for research conducted in the Public Archives — Ottawa).

Літньою порою працювала в Historical Sites Advisory Board з рамени провінційного уряду Манітоби, а також працювала в Історичному Департаменті під проводом професора Рея.

Орися Лучак є дочкою о. Дмитра і добр. Юстини Лучаків, народилася у Вилингдоні, Альберта. До Української Школи почала ходити в Ошаві, Онт. Навчання в Українській і Недільній Школі закінчила в Едмонтоні.

Після того, як родина о. Д. Лучака переїхала до Вінніпегу, Орися навчала дітей в Недільній Школі при Катедрі Пресв. Тройці.

Вона брала активну участь в молодечій організації СУМК та є членкою й танцюристкою в Ансамблі "Русалка" у Вінніпезі. Вона також бере активну участь в наукових товариствах, пов'язаних з ділянкою її студій в Манітобському університеті та в уряді провінції Манітоби.

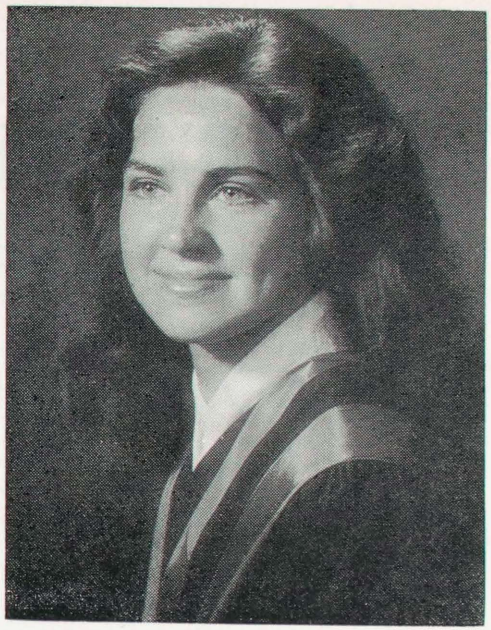

Орися Лучак

Новій науковій силі бажаємо доброго успіху в майбутньому.

»Вісник«

НАМИСТО

Це слово походить від давньо - грецького "намисо", що означає золоте. З давніх давен намисто робили з найкоштовніших матеріялів. На нитку насилювали коралі, перлини, золото, монети. Деякі східні країни спеціяльно випускали монети з дірками. На Малазійському архіпелазі, де функцію грошей виконують черепашки каурі, намисто з цими черепашками є своєрідною надійною банковою книжкою.

Жителі американського континенту — араукани до знайомства з металами виробляли буси з просвердлених шматочків малахіту. І коли стали видобувати золото, срібло — почали виробляти намиста з них. Між іншим, коштовність намист у різних країнах визначалася по різному. Скажімо, відомі мозаїчні венеціянські нашийники, зроблені сторіччя тому, цінилися як золото. Багато коштує намисто і нареченому з острова Ява, складена з черепашкових кісток. Доки це намисто не досягне певної довжини, наречена не дасть згоди на одруження.

Слов'янські жінки носили і, як правило, ніколи не знімали "лядунки" — з заліза, міді, срібла, золота — в залежности від добробуту чоловіка. "Лядунка" виконувала не стільки прикраси, скільки мала оберігати від нещастя.

У давньому Єгипті з цією метою використовували "священих" жуків скарабеїв, назва яких означає "жити". Давні греки при народженні дитини надягали їй на шию ділактеріон — медальйон, що містить закликання. Намисто з вовчих зубів у деяких народів Европи вважалося вірним засообм від зубного болю.

Надмір намиста для прикраси — не рідкість у багатьох народів.

Г. Філановський

Багатокультурність є постійною урядовою політикою

Достойний Джон Мунро, як міністер відповідальний за багатокультурність, дає директиви в ділянці загального впливу багатокультурности у всіх міністерствах Уряду Канади. Його спеціяльне зацікавлення спрямоване на багатокультурну програму Міністерства Державних Справ, як також на програми спеціяльних культурних аґенцій, завданням яки є проводити в життя цю політику.

У МІНІСТЕРСТВІ ДЕРЖАВНИХ СПРАВ
багатокультурна програма має за завдання допомагати у плеканні культурного розвитку всіх канадських груп, які бажають зберегти свою спадщину й тим збагатити Канаду. Для осягнення цієї мети діють:

ВЗАЄМОДІЯ ЕТНІЧНИХ ГРУП
Ця програма дає до диспозиції свої професійні сили на те, щоб допомагати групам на національному й льокальному рівнях у ділянках комунікацій та організації.

ПРОГРАМА КАНАДСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТИ
намагається скріпити культурну ідентичність меншин та плекати зрозуміння і поширювати знання про культурну різнородність Канади за допомогою мистецтва, театрів. фестивалів народньої творчости та літератури.

КАНАДСЬКІ ЕТНІЧНІ СТУДІЇ
Під керівництвом Дорадчого Комітету для канадських етнічних студій діють програми дослідів етнічних студій в Канаді. Цей Дорадчий Комітет також спонзорує гостинні виклади професорів і лекторів у канадських університетах.

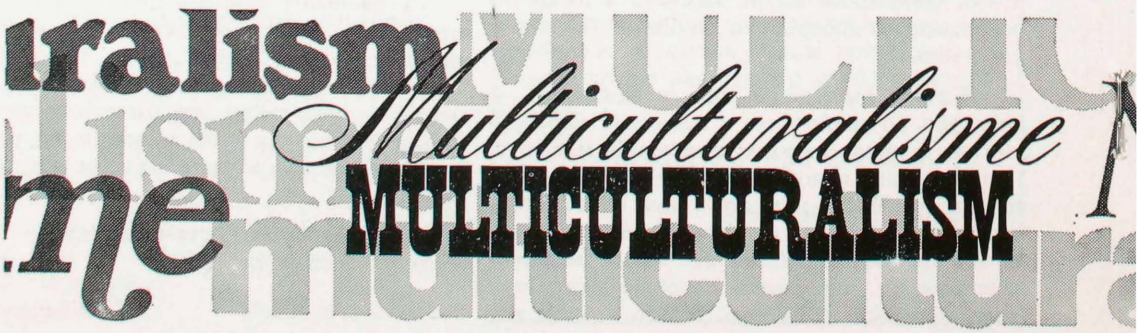

ТЕХНІЧНІ ЗАСОБИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НЕОФІЦІЙНИХ МОВ

призначує фонди на опрацювання і продукцію навчального матеріялу для курсів мов.

ПРОГРАМА БАГАТОКУЛЬТУРНИХ ЦЕНТРІВ

допомагає добровольчим групам організувати центри багатокультурности в льокальних громадах.

ПРОГРАМА ІНТЕҐРАЦІЇ ІМІҐРАНТІВ

допомагає різним групам у ділянці партисипації іміґрантів у канадське суспільство.

ПРОГРАМА ДОТАЦІЙ

призначує фонди для добровольчих груп для підтримки широкого спектру багатокультруної діяльности.

НАЦІОНАЛЬНА РАДА ФІЛЬМІВ

Як частину свого вкладу в програму багатокультурности, Національна Рада Фільмів випродукувала понад 400 фільмів у 19 різних мовах. Їх можна безплатно отримати в бюрах Національної Ради Фільмів у Вінніпеґу, Ванкувері, Торонті, Монтреалі, Оттаві й Галіфаксі.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ЛЮДИНИ

Національний Музей Людини в Оттаві документує історію усіх етнокультурних традицій в Канаді. Цей музей зібрав величезну скількість експонатів, звуко-візуальних записів і фільмів. Спеціяльну увагу звертається на такі елементи як народня архітектура, хатнє умеблювання, передіндустріяльна техніка харчової продукції та ручних виробів, традиційні перекази, родинне і комунальне життя, свята та обряди. Також підготовляється культурні виставки та переїздні покази.

ПУБЛІЧНИЙ АРХІВ

Програма Національного Еетнічного Архіву має за завдання віднаходити й охороняти етно-культурні рекорди перед втратою, пошкодженням чи знищенням. Персонал фахівців почав збирати рекорди цього багатого й важливого аспекту нашої спадщини через контакти з етно-культурними організаціями, товариствами та індивідуальними особами.

НАЦІОНАЛЬНА БІБЛІОТЕКА

Національна Бібліотека зорганізувала багатокультурне бібліо-обслуговування. Воно має за завдання постачати книжки в неофіційних мовах, які вживаються в Канаді, для публічних бібліотек, поширювати збірки книжок у неофіційних мовах у більшості бібліотек. Першу колекцію книжок вислано з Оттави у березні 1975 р. Плянується додавати річно по п'ять нових мов, що має осягнути загальне число 70.

Подавайте свої погляди або звертайтеся по інформації листовно до:

Multiculturalism, P.O. Box 366, Station A, Ottawa, Ontario K1N 8Z9

Hon. John Munro
Minister Responsible
for Multiculturalism

L'hon John Munro
Minstre chargé
du multiculturalisme

Перший курс українського ткання в Бенф Школі Мистецтва

МУЗЕЙНІ ВІСТІ

МУЗЕЙ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

У днях 16-го до 27-го серпня, 1976 року в місті Бенф, Алберта, відбувся дво-тижневий курс українського ткання, перший такий курс зорганізований в Державному Центрі Мистецтва в цій славній місцевості. Довгими роками п. Доця Яндова-Мекмален, одна з заслужених основательок жіночого руху, старалася започаткувати такий курс у Бенф Школі Мистецтав, й сама вложила багато труду, енергії, часу та грошей, щоб такий курс здійснився. Від самого початку 1976 року п-і Яндова старалася приготовити студентів до ткання в Бенф. Музей Союзу Українок Канади в Саскатуні й управа Мистецької Школи в Бенф довершили її плян — курс ткання відбувся цього року з надзвичайним успіхом. Комітет, що занявся уплянуванням і розголосу цього проєкту, був під проводом голови Музею, пані Марії Ткачук з Саскатуну.

Інструкторки цього першого курсу були пані Розина Драґан з Саскатуну, і пані Петруся Пелех - Олсен з Вікторії, Б.К. Пані Драґан довгими роками працювала, щоб розвинути музей в Саскатуні, й як членка Союзу Українок Канади приготовляла різні матеріяли для вживання по жіночих відділах. У короткім часі декотрі вибрані матеріяли про мистецтво будуть видані Союзом в англійській мові для загальної публіки. Пані Петруся Олсен, колишня членка Едмонтонського СУМК і ШУМКИ танцюристів, є активною членкою "Вікторія Вівінґ Ґилд" через минулих шість років. Вона вміло перевела практичну частину курсу, показуючи учням різні техніки ткання українських килимів.

Інструкторка пані Олсен (зправа) наглядає над тканням студентки.

Всіх студентів було п'ятнадцять: Андрейчук Марія — Давфин, Антимнюк Оленка — Вінніпеґ, Думка Лариса — Калґарі, Микик Ладя — Калґарі, Микитяк Ґеня — Калґарі, Пелех Фівонія — Едмонтон, Петращук Євдокія — Калґарі, П'яста Даниїла — Реджайна, П'яста Ольґа — Реджайна, Романик Кароліна — Вінніпеґ, Сірська Джойс — Вайкінґ, Фарина Єлисавета — Вікторія, Фербей Мирослава — Едмонтон, Фляк Марія — Сийнт Алберт, Цимбалюк Єлисавета — Едмонтон.

Управа Музею і управа Бенф Школи гостинно привітали студентів чайним прийняттям в неділю 15 серпня, на якім відбулося офіційне відкриття першого курсу українського ткання в Бенф. Панна Линда Лазарович, директорка музею, пояснила пляни цього курсу; представила асистента - директора Бенф Школи, п. Дж. Медсона, який привітав інструкторів та студентів цього першого історичного українського курсу; представила інструкторок

— пані Драґан і пані Олсен; пані Яндову-Мекмален, яка вручила стипендії (по $100) двом студенткам: Євдокії Петращук і Олені Антимнюк. На наступний рік, управа Бенф Школи буде заниматися цими нагородами, на які пані Яндова-Мекмален склала поважний дар $2,000, із чого відсотки будуть зужиті на стипендії відносно дальших курсів українського мистецтва.

Студенти завзято працювали в лабораторії від рана до пізного вечора. Розина Драган починала курс кожного ранку викладами, покриваючи: історію українського килимарства; різнородність та основні особливості орнаментики, кольору і техніки; символічне значення деяких мотивів; примінення українських тканин до сучасних потребї Вона доповнювала лекції знимками і прозирками та виставами експонатів з Музею й з її власної колекції. Потім Петруся Олсен показувала студентам техніку ткання та різні взори, про які їм було сказано на викладах. Студенти вчилися красити вовну, вчилися прясти, приготовляли основу, та старалися відоткати хоч частину тих взорів, які вони мали нагоду бачити. Вони були захоплені своїм поступом, і інструкторки, які приготовили матеріяли для цього курсу, радіють що курс був такий надзвичайно успішний.

Виставка музейних експонатів через цілий тиждень притягала гостей до лабораторії, де ткання відбувалося. Та не лиш далекі гості приходили до лабораторії, але директори Бенф Школи також відвідували кляси й приглядалися праці, що її виконували студенти. Тому, що вони зацікавлені й задоволені успіхом цього першого курсу, вони вже устійнили, що на рік 1977 у Бенф Школі Мистецтва відбудуться слідуючі кляси:

Писання писанок — 15 до 19 серпня (один тиждень)
Вишивання — 22 до 26 серпня (один тиждень)
Ткання — 15 до 26 серпня (два тижні).

Ці курси офіційно призначені для загальної публіки, й ті, що бажають уписатися,

Дарія Яндова-Мекмален

Студенти курсу ткання в Бенф

повинні податися за ширшими інформаціями до The Banff Centre, School of Fine Arts, Banff, Alberta T0L 0C0 на початку нового року. Спізнені аплікації не будуть прийняті. Потрібно також, щоб студенти приготовлялися на ці курси зимовою порою бо Бенф Школа Мистецтва не приймає тих, які цілком необзнайомлені з названим предметом.

Українські організації повинні заохочувати студентів не тільки морально але й фінансово, щоб ці курси далі продовжувалися. З великим вдоволенням бачимо відродження й й зацікавлення в молодшій ґенерації нашою рідною культурою. Щоб не було запізно, допомагаймо їм тепер а не завтра!

Фівонія Пелех

Серпень, 1976.

ПОЖЕРТВИ НА БУДОВУ МУЗЕЮ СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

Едмонтон

Відділ С.У.К. при Катедрі св. Івана	$2,000.00
Відділ ТУС при Катедрі св. Івана	1,000.00
Філія Музею Мистецтва і Культури	1,000.00
СУМК (старший) при Катедрі св. Івана	100.00
П-во Ф. Ганочко	200.00
Євген і Марія Вавринюки	100.00
Ольга Ганочко	100.00
Марія Сулима	100.00
Емма Верхомин	100.00
Мекс Канасевич	100.00
Ліліян Івасюк	100.00
Розалія Ґовда	100.00
Ґ. Слюсарчук з дружиною	100.00
Дарія Янда	75.00
Параня Саламандик	50.00
Анна Ґреґорі	25.00
Пані О. Стратійчук	25.00
Анна Данилович	25.00
Василина Бойко	25.00
Пані Р. Скакун	20.00
Марія Солован	10.00
Пані А. Боєчко — Редвей, Алта.	20.00
Павліна Гакман — Вернон, Б. К.	50.00
Марія Марко — Вінніпеґ	25.00
оє Д. і добр. Лучак — Вінніпеґ	15.00
Марія Пернаровська — Саскатун (в пам'ять Анни Залізняк)	20.00
Василь і Марія Павлик — Саскатун (в пам'ять П. Ткачука)	25.00
Проф. Д. Максимюк з дружиною — Саскатун (в пам'ять П. Ткачука)	25.00
Єлисавета Лабюк — Канора, Саск.	30.00
Дора Кіндрачук — Норт Бетелфорд, Саск	25.00
Доріс Баєр — Саскатун	12.00
Верна Слука — Ди Па, Ман. (в пам'ять свого мужа Йосифа)	50.00

У ПАМ'ЯТЬ МАРІЇ ЛАЗАРУК ЗЛОЖИЛИ:

Лідія Бойкович — Саскатун	10.00
Марія Пернаровська — Саскатун	20.00
Галя Максимюк — Саскатун	10.00
Ф. Ганочко — Едмонтон	10.00
Катерина Міськів — Едмонтон	5.00
Проф. Д. Максимюк з дружиною — Саскатун в пам'ять Анни Залізняк)	10.00
Анна Лазарович — Саскатун (в пам'ять свого мужа Василя)	40.00
Марія Байбула — Килимор, Саск.	10.00
П во С. П. Сирник — Вадіна, Саск.	25.00
Відділ ім. О. Басарабової — Ніпавин, Саск.	100.00
Відділ ім. О. Басарабової — Виммер, Саск.	25.00
Відділ ім. Лесі Українки — Мелфорт, Саск.	75.00
Відділ ім. Кн. Ярославної — Балґрейв, Саск.	100.00
Відділ ім. Олени Пчілки — Кадет-Айлшем, Саск.	50.00
Ангус і Кейті Керелюк, — Елфрос, Саск.	50.00
Михайло і Марія Цьона — Блейн Лейк, Саск.	100.00
Марія Козак — Вадіна, Саск.	5.00
Павліна Квасницька — Вадіна, Саск.	5.00
Марта Ситко — Вадіна Саск.	10.00
Анна Манчук — Ватсон, Саск.	5.00
Валтер Романюк з дружиною — Ватсон, Саск.	15.00
Іван і Кей Луцюк — Вакав, Саск.	15.00
Касіян Жук — Ґронлид, Саск.	5.00
Барбара Козунь — Ніпавин, Саск.	10.00
Марія Юзва — Ніпавін, Саск.	5.00
Ернест Козунь з дружиною — Ніпавин, Саск.	10.00
Микола і Анна Козунь — Ніпавин, Саск.	15.00
Анна Козунь — Ніпавин, Саск.	15.00
Василина Мадриґа — Ніпавин, Саск.	10.00
Марія І. Юзва — Ніпавин, Саск.	10.00
Андрій і Текля Ґурські — Мелфорт, Саск.	20.00
Михайло і Юлія Гуцуляк — Вирдейл, Саск.	10.00
Антоніна Присяжний — Вирдейл, Саск.	10.00
Д-р М. М. Небелюк — Саскатун	100.00
Анна Романович — Принц Алберт, Саск.	10.00
Михайло Дмитрук з дружиною — Принц Алберт	20.00
Марія Іванишин — Кадворт, Саск.	25.00
Ольга Заставна — Кадворт, Саск.	10.00
Анна Калин — Блейн Лейк, Саск.	100.00

У ПАМ'ЯТЬ ОЛЬГИ АНДРУЩАК ЗЛОЖИЛИ

Василь і Марія Павлик	25.00
Софія Строкан	5.00
Анна Михайлюк	5.00
Марія Теслик	5.00
Михайло Чуганюк з дружиною	25.00
Текля Найчук	10.00
Анна Томенчук	2.00
Анна Вівчарук	2.00
Катерина Петрик	2.00
Марія Чайка	10.00

За Раду Музейної Фундації
Соня Стратійчук

Дальші пожертви, які є звільнені від доходового податку (income tax exemption) просимо слати на адресу

U.W.A.C. MUSEUM FOUNDATION FUND
1240 Temperance Street
Saskatoon, Sask., Canada S7N 0R1

WITH A SONG AND UKRAINE IN HIS HEART

by Roman Lysniak

Between the end of the 19th century and the beginning of the 20th century, there appeared on the European and world stages, singers of Ukrainian descent like the lyric coloratura soprano A. Nezdanova, basso Palton Tselevych, Maria Kurdenko and Nina Koshyc, while being of Ukrainian descent, the political circumstances of those days forced them never to acknowledge themselves to be Ukrainians, but Russians. In the case of the Ukrainian singer, Adam Didur, for a long period of time, the prime of the Metropolitan Opera in New York, he always presented himself as being of Polish Nationality.

The first opera singers of international repute, who had never turned their backs on their Ukrainian descent, but, on the contrary, had always been proud of it, came from Western Ukraine. The oldest of the trio of these great singers was Alexander Fylypowych Myshuha. The other two were students of Myshuha, heroic tenor Modest Mentsitski and soprano Salomea Krushelnyts'ka.

Alexander F. Myshuha (in 1885, while singing in Vienna, used for the first time the name of "FILIPI" Myshuha—meaning "The son of Philip") was born June 7, 1853 in the village of Vytkovi Novi, district of Radechiw, Lviv Region. He died in the city of Freiburg, Germany, on March 9, 1922, while undergoing treatment for a very serious illness. According to his wishes, his body was laid to rest in his native village. In 1914, before the start of the First World War, he sang for the last time on Ukrainian soil, as the later development showed, at a Shevchenko concert in Lviv, and at the convention of "Sokil" organization, where he sang The Ukrainian National Anthem.

Alexander Myshuha, who, incidentally, was related to Dr. Luke Myshuha, a Ukrainian states man during the First World War, and later, longtime editor-in-chief of the daily in the United States, was a lyric tenor of excellent quality, and had an uncommon talent to master it. Myshuha, as a singer, simply became a legend in East Europe. In addition to being a great singer, he was also a great musical pedagogue. He sang on the stages of Lviv, Krakov, Warsaw, Vienna, St. Petersburg, Kiev, Kharkiv, Milan, Stockholm and other capital cities of Europe. He taught in musical institutes of Warsaw, Stockholm and the Lysenko School of Music in Kiev. The great Ukrainian composer Mykola Lysenko was a close, personal friend of Alexander F. Myshuha.

Maestro Myshuha missed no opportunity to proclaim his patriotism and to exalt Ukraine.

On a certain occasion some indiscreet person among the guests at one of the parties given by a Swedish prince in Stockholm in honor of the great Ukrainian singer and pedagogue, commented on the harshness of the Ukrainian tongue, contrasting it unfavorably with the musical cadence of other languages.

"I think you are mistaken," said Alexander Myshuha, "and I believe I can prove to you that my native language is both musical and poetic."

He thought for a moment, and then commenced to sing in the Ukrainian language with all the masterly art and grace which gave him such world-wide reputation. When he had finished, a general clapping of hands testified the admiration of the guests, who then began to speculate as to the nature of the "song". One thought, from the fervour and emphasis of delivery, that it must be a patriotic song. Another was inclined to believe that it was a song of martial character. Still a third asserted that it might be a love song of the more stirring type. All agreed that it was a heroic song.

Maestro Myshuha listened complacently to the various opinions, and then, with a little touch of malicious triumph in his voice, remarked:

"The fact is, my dear friends, we are all wrong. I was wrong in preparing you for a song, you were wrong in accepting my word for it. You see that I know the beauties and possibilities of my native language, and I am much obliged to you for vindicating me. The beautiful song you have listened to and so kindly applauded is simply the Ukrainian numbers from one to one hundred!"

THIS IS CANADA

by Ruth Gordon

Alexander Graham Bell invented the telephone at Brantford, Ontario, in the summer of 1874, or so we've always been proud to think. Two years ago Canada issued a postage stamp marking the one hundredth anniversary of his invention. Now, there is another contender for the honour—Antonio Meucci, the Italian scientist and philosopher. His name has been introduced in an Italian stamp issued to mark the anniversary of the invention of the telephone.

This year the United States is issuing a stamp to commemorate the fact that the first patent for the telephone was acquired by Bell in Washington in 1976. Both the Canadian and American stamps agree that Bell was the inventor. But the Italian Historical Society of America has started a legal action to prevent the United States from issuing the commemorative stamp, branding Bell as a fraud. If the United States post office issues the proposed stamp, the Society says it will be engaging in official dishonesty, and moreover, it will be an insult to Italy which has too long been denied the credit due to it as the birthplace of the telephone.

* * *

The Manitoba Government's Consumers' Bureau has published seven consumer pamphlets in English, French, Italian, Portuguese and Ukrainian. The project got underway last April with translation of two titles—"Contracts" and "Lay Away Plans". These titles have been followed in translation by "Personal Investigations", "Guarantees and Warranties", "Repossession", "Credit", and "Door to Door Sales". Copies may be obtained by phoning the office of the Consumer Communications Co-ordinator at 772-9423, or from the office of community services agencies.

ABOUT BOOKS

How Canada Got Its Capital, text by Nadja Corkun, illustrations by Emma Hesse, published in association with the National Capital Commission by McClelland and Stewart Ltd., price $4.95.

Two of the younger generation, Nadja Corkun and Emma Hesse, have put together this colorful journey down the Ottawa River. On the way, they have done their part in putting to rest the old myth that without a few good wars or a Paul Revere riding through the night, Canadian youngsters would never respond to their own history. In the opening pages, Champlain and his courageous party are pictured in vivid color . . . "Champlain resting in his canoe and gazing at the silvery waterfalls, which from the middle of the Ottawa River looked like two sheer, delicate curtains wafted on a summer breeze . . . later explorers saw the falls' resemblance to graceful drapery, and gave them the name Rideau which is the French word for curtain." The dangerous and thrilling Spring drive when the logs were driven down the river to the sawmills; Colonel John By and his men tearing the Rideau Canal out of a dark, thick woods; Bytown, rough and tough settlement that grew to be a gentle, beautiful, capital city; and at last, the Parliament Buildings.

This book was written for young Canadians, but don't let that stop you.

З нагоди Золотого Ювілею
— 50-ЛІТТЯ —
Союзу Українок Канади

сердечно вітаємо

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ПРОВІД ОРГАНІЗАЦІЇ, РЕДАКЦІЮ „ПРОМЕНЯ" і ВСІХ ЧЛЕНОК ПО ВІДДІЛАХ.

Бажаємо успіхів у майбутньому.

ВОЛОДИМИР і МАРІЯ КОСТЮКИ
Вінніпеґ

ВІДДІЛ ІМ. ОЛЬГИ КОБИЛЯНСЬКОЇ
у Мазепі, Саск.

з нагоди 50-літнього ювілею
Союзу Українок Канади

щиро вітає

Централю і всіх членок по відділах.

Бажаємо

якнайкращих спіхів у майбутньому.

Савеля Король, голова
Ольга Маковська, секр.

КВІТИ НЕЗАБУТНІМ

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК КАНАДИ

ділиться глибоким смутком з членством своїх організацій та українським громадянством у вільному світі й Україні, що дня 6 жовтня 1976 року в Буенос - Айресі, в Аргентіні несподівано відійшла у Вічність

бл. п. КАТЕРИНА МУРАШКО

довголітня українська діячка, голова Союзу Українок Аргентіни, яка до останніх днів свого життя займалась добродійною працею — "Поміч ближньому — жертва Богові". Відійшла далеко від рідної України, яку любила й якій служила крізь ціле своє життя.

Вічна Їй Пам'ять!

Складаємо китицю нев'янучих квітів на свіжу могилу нашого приятеля і члена нашої церкви бл. п. Юрія Гребенюка, який упокоївся 10 жовтня 1976 року, в його світлу пам'ять складаємо $10.00 на журнал „Промінь". Дружині Марії та родині висловлюємо сердечне співчуття.

Іван і Марія Березюк, Айтуна, Саск.

— — — — —

У третю річницю смерти мого дорогого брата Василя Скорика, який помер у Монтпелве, Франція, складаю, в його незабутню пам'ять $5.00 на журнал „Промінь".

Людмила Бризгун, Торонто

— — — — —

У двадцяту річницю смерти мого дорогого мужа, бл. п. Николая Москалика, який упокоївся 1 грудня 1957 року, в його незабутню пам'ять складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Анна Москалик, Вінніпег

— — — — —

Замість нев'янучого вінка у світлу пам'ять мого любого сина Адріяна Москалика, який загинув під час другої світової війни та похорений у Бельгії, складаю $5.00 на журнал „Промінь".

Дружина Анна Москалик, Вінніпег

— — — — —

Родина складає нев'янучий вінок у пам'ять своєї дорогої мами, бл. п. Василини Катеринич, яка упокоїлась 6 квітня 1976 року на 85-тім році свого життя, замість квітів засилаємо дар — $20.00 на журнал „Промінь", а $150.00 на Інститут П. Могили в Саскатуні.

За родину — дочка Настя Іванчук
Норт Бетлфорд, Саск.

У світлу пам'ять наших дорогих родичів і братів — мама Катерина, тато Іван, брати — Йосиф, Петро і Дмитро Сайкевичі, які відійшли від нас в інші світи складаємо в їх пам'ять дар — $20.00 на журнал „Промінь".

Олена і Михайло Мазуркевичі, Едмонтон

— — — — —

У світлу пам'ять мого дорогого мужа, сл. п. полковника Миколи Битинського, який упокоївся 24 грудня 1972 р. складаю на нев'янучий вінок $10.00 на фонд журнала „Промінь".

Дружина Надія Битинська, Торонто

— — — — —

Складаємо нев'янучий вінок на могилу дорогої і незабутньої Добродійки Ольги Савчук, у її світлу пам'ять засилаємо $25.00 на журнал „Промінь". Впреп. Архипресвітерові о. д-рові С. В. Савчукові і родині висловлюємо глибоке співчуття.

Вічна їй пам'ять!

За відділ ім. Кн. Ольги в Торонті:
М. Божик — голова Ю. Головата — кор. секр.

— — — — —

В світлу пам'ять дорогої приятельки, щирої працівниці, бл. п. Марти Ляхман, яка упокоїлася на 85-ім році життя 6 листопада, складаємо на її свіжу могилу гарну китицю квітів — $30.00 дар на „Промінь", якого покійна читала від першого числа.

Дорогу до вічности освічував наш „Смолоскип" на її грудях.

М. Гавриш, О. Гладун, К. Кругляк, М. Лазарук, С. Пауш, Е. Рипка, Едмонтон.

— — — — —

У п'яту річницю смерти мого дорогого мужа, батька і дідуня, бл. п. Миколи Яківця, який упокоївся 27 грудня 1971 року, в його світлу пам'ять складаю дар — $5.00 на журнал „Промінь". Покійному вічна пам'ять.

Марія Яковець з родиною, Брентфорд

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Юрія Гребенюка, який упокоївся 16 жовтня 1976 р. в його світлу пам'ять кладемо нев'янучий вінок і засилаємо $10.00 на журнал „Промінь". Висловлюємо глибоке співчуття дружині покійного пані Марії Гребенюк та родині.

Приятелі Михайло і Марія Маків, Саскатун

— — — — —

Замість квітів на свіжу могилу нашої членкині, бл. п. Анни Ґодзюк, яка упокоїлась 16 червня 1976 р. складаємо на нев'янучий вінок $10.00 на журнал „Промінь", якого покійна любила читати. Пам'ять про Тебе, дорога Анно, зберігаємо у наших серцях. Хай канадійська земля буде Тобі легкою.

Від членок відділу ім. О. Пчілки в Мирнам, Алта.

— — — — —

У другу смутну і болючу річницю смерти мого найдорожчого і незабутнього мужа, бл. п. Івана Килюка, який відійшов у вічність 31 жовтня 1975 р., замість китиці квітів складаю $10.00 на журнал „Промінь". Покійному хай буде канадійська земля легкою.

Дружина Поля Килюк

На свіжу могилу добр. Параскеви Федак з Гамільтону, замість квітів, як нев'янучий вінок складаємо $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Володимир і Оля Куць, Ошава, Онт.

— — — — —

На свіжу могилу бл. п. Юрія Гребенюка, який по довгій і невилічимій недузі упокоївся в місцевім шпиталі в Айтуні 16 жовтня 1976 р. у світлу пам'ять дорогого мужа, тата і дідуня, замість квітів складаю $10.00 на журнал „Промінь".

Засмучена дружина Марія Гребенюк і родина

— — — — —

Кладу китицю квітів на свіжу могилу бл. п. Марії Скоренької, яка упокоїлась 20 вересня 1976 р. в лічниці у Виндзорі, в якій перебувала довгі року. У її пам'ять складаю $5.00 на „Промінь".

Я. Щепанська. Виндзор

— — — — —

Кладу нев'янучий вінок на свіжу могилу мого приятеля-піонера громадського життя в Канаді, бл. п. Івана Пограничного, який упокоївся 26 жовтня 1976 року в Ніягара Фалс, в його світлу пам'ять складаю $25.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Никола Гарасимів, Гамільтон

— — — — —

Замість вінка на свіжу могилу бл. п. Івана Пограничного, який відійшов від нас 26 жовтня 1976 року складаю дар $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Омелян Кінар, Гамільтон

— — — — —

У світлу пам'ять мого незабутнього приятеля, бл. п. Івана Пограничного, який упокоївся 26 жовтня 1976 р. кладу замість китиці квітів на його свіжу могилу $20.00 на журнал „Промінь".

Юзеф Сольський, Філаделфія, Пенс., ЗСА.

— — — — —

Складаю нев'янучий вінок на свіжу могилу бл. п. Івана Пограничного з Ніягара Фалс, який відійшов у Вічність дня 26 жовтня 1976 р. в його світлу пам'ять складаю дар — $25.00 на журнал „Промінь". Дружині Анастасії та родині висловлюю співчуття.

Ганя Бліш, Лакаванна, Н. Й., ЗСА.

— — —

Кладемо китицю квітів на свіжу могилу нашого незабутнього приятеля, бл. п. Івана Пограничного з Ніягара Фалс, який упокоївся 26 жовтня ц. р. в його світлу пам'ять складаємо дар на прес. фонд журнала „Промінь" $25.00.

Никола і Катерина Ракецькі, Лакаванна, Н. Й.

— — — — —

Замість китиці квітів на свіжу могилу бл. п. Івана Пограничного складаю $10.00 на прес. фонд журнала „Промінь".

Марія Кінар, Гамільтон

— — — — —

Кладу китицю білих квітів на свіжу могилу мого дорогого чоловіка, батька моїх дітей, дідуня моїх онуків, бл. п. Івана Пограничного, який залишив нас у глибокому смутку 26 жовтня 1976 року. Любив він свій нарід, свою Україну і свою родину. У світлу пам'ять Покійного складаю дар $10.00 на „Промінь".

Дружина Анастасія і родина, Ніягара Фалс

ІНДИВІДУАЛЬНІ ПОЖЕРТВИ

Пан Федір Андрущак — Саскатун, Сас., з приводу смерти його дружини бл. п. Ольги зложив у її світлу пам'ять від себе й родини, пожертву на пресовий фонд журнала $50.00

Пані: Іванна Пуцентело — Едмонтон, Алта 20.00
Марта Маленька — Стінен, Саск. 5.00
М. Котик — Давфин, Ман. 5.00
Д-ка Г. Кіцюк — Вінніпеґ, Ман. 4.00
Д. Міхоцька — Вінніпеґ, Ман. 4.00
Д-ка Анна Зміївська — Тандер Бей, Онт. 4.00
Ольга Заставна — Кадворт, Саск. 4.00
Д-ка Е. Дерев'янка — Етелберт, Ман. 4.00
Стефанія Кульба — Монтреал, Кве. 3.00
С. Сакач — Стівенсвил, Онт. 3.00

По $2.00: — К. Сосницька — Монтреал, Ольга Куць — Ошава, Онт., Марія Граб — Квейкертавн, Па., Анна Романко, Анна Андрущенко, А. Ваньо з Торонто, Анна Подольська — Вайта, Ман., д-ка Г. Слюзар — Вінніпеґ, В. Хрущ — Атабаска, Алта., М. М. Гавриш — Пойнт Клир, Кве., Г. Слюсарчук — Едмонтон.

По $1.00: — В. Василенко — Содборі, Онт., Анна Бойко — Торонто, Онт., П. Мицак — Едмонтон.

ПРИДБАЛИ НОВІ ПЕРЕДПЛАТИ

Василь Перепелюк — Давфин, Ман. **3**
Євгенія Матіїшин — Овкборн, Ман. **2**
Н. Шемелюк — Едмонтон, Алта. **3**
Д. Черевик — Вінніпеґ, Ман. **2**
Е. Васкул — Вайта, Ман. **1**
Марта Маленька — Стінен, Саск. **1**
Йоанна Михайленко — Саскатун, Саск. **1**
Анна Дудар — Брендон, Ман. **1**
П. Шекмар — Вінніпеґ, Ман. **1**
В. Басараб — Вінніпеґ, Ман. **1**
Н. Маркевич — Ендру, Алта. **1**
В. Галик — Мелвил, Саск. **1**

ВІДДІЛ ІМ. Л. УКРАЇНКИ

при церкві Св. Покрови в Монтреалі

З нагоди Ювілею 50-ліття Союзу Українок Канади

щиро вітає Централю Союзу, редакцію „Променя", Відділи з їх Членством та все Жіноцтво. Бажаємо міцного здоров'я та успіхів у майбутній праці. На многії літа!

Катерина Гладунів, голова

Надія Грицина, кореспонд. секр.

Замість китиці квітів на свіжу могилу бл. п. Івана Пограничного, складаємо дар на прес. фонд журнала „Промінь" $10.00. Дружині Анастасії і родин висловлюємо наше щире співчуття.

Василь і Марія Андрійчуки, Ніягара Фалс

РІЧНІ ЗВІТИ ВІДДІЛІВ

ОШАВА, ОНТ.
ВІДДІЛ ІМ. „БАРВІНОК"

Річні збори відділу відбулися 1 жовтня 1975 р. в домі пані Валі Холонюк під головством пані Олі Горегляд і секретарки пані Олі Куць. Збори відкрито молитвою. Заслухано звіти річної діяльности урядниць до 1974 - 75 рік. Касирка і фін секретарка представили надрукований у деталях звіт.

Перенесено з 1974 р. — $3,008.05, прибутки в 1975 — $9,976.10, видатки — $6,389.59, осталось — $3,586.51.

Секретарка перечитала звіт діяльности, яка включала працю всіх членок і урядниць, яких було 24 і одна почесна пані Оля Куць.

В листопаді — членки приготовили обід в честь студентів з участю родин і гостей, тоді ж і вручено грошевий дар студентам, які учащали на літні курси в Колегії та Інституті. Улаштовано панелеву дискусію, членки продавали квитки на льотерію авта в користь церковної громади, приготовили перекуску під час забави.

В грудні улаштовано бінґо для загальної публіки в залі під церквою. Комітет недільної школи приготовив даруночки для дітей на концерт св. Миколая. Відділ дав дар для дитячого садочка „Світлички". Приготовлено вечерю з програмою для членок і їх чоловіків з нагоди Різдвяних свят.

В січні — Молодший СУМК, під опікою комітету улаштував прийняття з виставою та продажем печива. Вручено дарунок настоятелеві о. Т. Славченкові і добродійці з нагоди їх 25-ліття подружжя.

В лютому — представниці до Ошавської Жіночої Ради приготовили перекуску на їх місячні збори. Жіноча Рада відбула в нашій церковній залі панелеву дискусію на тему багатокультурности для різних національностей. Відбулось заходами КУК свято героїнь, що його очолювала наша представниця. Куплено речі до церковної залі та вислано бюджет до централі. Членки займались продажем книжки „Буковинські взори" для Східньої екзекутиви.

В березні — членки приготовляли їжу під час „Ґовлинґ Турнаменту" СУМК в Ошаві і придбали до церкви

Управа і члени відділу Барвінок — перший ряд зліва направо добр. О. Славченко, Ольга Куць — голова і почесна членка, Ольга Горегляд, Марія Григоренко — уступивша голова; Геня Мага; Леся Міносора — касирка, Кароля Шевчук — фін. секр., Наталя Давдз — секр. рек.; другий ряд: Р. Дверничук, В. Холинюк, А. Дутчак, М. Шолдра, Галина Плішка — заст. голови, М. Ґонта, Н. Котелко; третій ряд: О. Дрозвик, Д. Омелянчук, Ш. Холинюк, Надя Стець.

дві хоругви за $2,800.

В квітні — взято фотографію з членок і голів організації та написали історію до книжки з нагоди 40-ліття церкви Св. Івана. Улаштовано конкурс весняних капелюшків. Членки приготовили сніданок для учнів недільної школи після Причастя, приготовили і вислали кошечки з свяченим для хворих у лікарнях і домах для старших громадян, улаштували продаж вживаних речей.

В травні — в нашій залі відбулась мистецька вистава школи олійних образів і членки, які беруть в ній участь приготовили перекуску і чай. Відділ СУМК приготовив і виступив з програмою в Домі Старших Громадян. Членки відділу приготовили Спільне свячене і концерт на День Матері. Вручено заслуженим матерям вазонки квітів. У 40-ліття ювілею церкви наша почесна членка Оля Куць, з нагоди Року Жінки керувала святочною програмою. Членки приготовили вечерю для хору з Брентфорду, помагали з святочним обідом та вручили грамоти всім бувшим головам. Для церковної залі придбали обруси. Подарували церковному зарядові $50.00. Під час тижня Міжнародньої Фієсти в Ошаві при нашій громаді павільйон Одеса був популярним — буфет, програма молоді та виставка і продаж речей приваблювали публику. Вже третій рік кралею Фієсти була обрана з „Одеси". Цього року як „Мисс Фієста" була коронована Міля Дубчак.

Вересень — Під час літа влаштовано було пікнік для дітей недільної школи, прогульку членок з чоловіками, брали участь у виставі Жіночої Ради.

Заряд відділу на 1976 рік: голова — Оля Куць, заст. голови — Галина Плішка, уступивша голова — Марія Григоренко, рекордова секретарка — Наталя Давдс, фін. секр. — Кароля Шевчук, касирка — Леся Міносора, секретарка до преси — Орися Садова. Контрольна комісія — Йоанна Стерджис, Ніна Котелко, Діяна Омелянчук. Комітети: телефонічний — Люся Мігус, Ніна Котелко, Надя Стець; недільної школи — Оля Горегляд, добр. Олена Славченко, Валя Холонюк; членства — Йоанна Стерджис, „Променя" — Люся Мігус, програмовий — Анна Дутчак, Валя Холонюк; народних танців — Юстина Гриців; відвідування хворих — Ширлі Холонюк, Діяна Омелянчук; бюджет — Діяна Омелянчук; молодший СУМК — Михаліна Ґонта; старшуй СУМК — Маріяна Шолдра; представ-

ниці до КУК — Оля Куць, Орися Садова і Валя Холонюк; Жіноча Рада — Анна Дутчак і Марія Григоренко. До церковного заряду — Марія Григоренко і Оля Куць.

У Жіночій Раді наші представниці займають позиції в заряді. Маріяна Шолдра активна у міськім Folk Arts Council у зв'язку з „Фієста". О. Куць в екзекутиві Східньої Канади як заступниця голови, а у центральній екзекутиві С.У.К., як референтка домашньої економії.

Наталя Давдс, секретарка

ВІННІПЕҐ, МАН.
ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ ПРИ СОБОРІ СВ. ПОКРОВИ

Річні збори відділу відбулись 4 грудня, 1975 у Соборній авдиторії. Предсідницею зборів була голова пані М. Кушнірик; секретарювала пані В. Кутний. Молитву провів капелян, Всеч. о. А. Тетеренко. Вшановано однохвилинною мовчанкою відійшовших у вічність членок.

Всеч. оє А. Тетеренко привітав присутніх на зборах короткою промовою глибокого змісту; між іншим сказав, що Жіноче Товариство виконує корисну ділянку праці при церкві. Це жертвенна праця в організації. У виконанні праці даємо добрий приклад нашим заступникам. Слідували звіти заряду і комітетів. Впродовж року відбулось 12 звичайних засідань. Діяльність відділу за рік: у місяці січні: членки відділу разом з Соборною громадою Св. Покрови святкували спільну Святу вечерю. Членки відділу принесли печиво. Брали участь у вечерку, який зарядила Манітобська Провінційна управа, вшанування редакторки Н. Когуської. На Український тиждень підготовили українські страви на вечерю у Соборі; також дали печиво і мистецьку виставу вишивок. У лютім: допомагали КУК у Весняним чаю; дали печиво, грошеву поміч, працювали під час чаю, і дали одну нагороду на розігравку. У березні — Весняний чай. Підтримуємо карнавал, прихід з якого йде на потреби літньої оселі „Веселка". Відділ купив 5 книжок на розігравку, як також дав печиво на перекусу.

Разом з іншими відділами С.У.К. у Вінніпеґу підготовили перекусу, яку подано після викладу панни Линди Лазарович про красу писанок, від головного музею в Саскатуні. Дали 80 тузинів хрустів на перекусу після відправи у Неділю Православія". У квітні улаштували Весняний базар, як також продаж Великодного печива у міській крамниці, Garden City Mall.

Членки взяли матерію, щоб вишити серветки на столики під час чаю.

У травні — членки відділу дали поміч Манітобській Пров. управі влаштувати випродаж уживаного убрання (Rummage Sale). Дали печиво і поміч на спільне Свячене у Соборі. У червні — через наш відділ Дост. Б. Ганущак, міністер освіти, передав дотацію в сумі $340.00 на потреби Рідної Школи при Соборі. В липні — зарядили свято уродин для старших громадян північного Вінніпеґу.

Членки відділу брали участь у конкурсі вишивання, організованому управою головного Музею у Саскатуні. У вересні — членки відділу подали перекусу після зустрічі членів Соборної громади з Всеч. о. Т. Міненком, редактором „Вісника".

У жовтні, разом з усіма організаціями при Соборі відсвяткували 50-ліття і Храмове свято Собору Св. Покрови. Святкування почалось у суботу вечером Всенічна відправа; після відправи наш відділ улаштував чайне прийняття. На закінчення святкування наш відділ мав розігравку на три накривала, що їх членки зробили під час зими. Членки відділу дали печиво для СУМК на продаж у міській крамниці.

У листопаді членки відділу брали участь у Семінарі Провінційної управи С.У.К. Разом з Шкільним комітетом приготовили Осінний чай, прихід з якого призначений на потреби Рідної школи.

Три членки нашого відділу були вшановані грамотою, яку Крайова управа КУК у Вінніпеґу вручила для відмічення Року Жінки. Слідуючі членки були вшановані: Ольга Фуга, Марія Кушнірик і Василина Кутний.

У грудні — відбули річні збори як також улаштували Різдвяну забаву для членок.

Наші фінансові зобов'язання: заплатили бюджет до Централі, дали $800.00 на Собор, $420.00 на Рідну школу, $295.66 на посуду до Соборної кухні, $100.00 пожертва старшому СУМК, $50.00 на організаційний фонд Централі С.У.К., $25.00 на будівельної фонду Музею в Саскатуні, $25.00 на філію Музею С.У.К. у Вінніпеґу, $10.00 на United Way, $15.00 на журнал „Промінь".

Склад заряду на рік 1976: голова — М. Кушнірик, заст. голови — 1) Марія Ковальчук, 2) Галина Онуфрійчук, фінансова секретарка — Б. Химюк, рекордова секр. — В. Кутний, кореспонд. секр. — Соня Пелех — англомовна, Емілія Луценків — україномовна, касирка — Ірина Деда, дорадниця молодшого СУМК — Марія Банн, рефрентка Червоного Хреста — С. Зітон, репрезент. до КУК — Г. Онуфрійчук і К. Шат, господиня — В. Чернецька, представн. до Жіночої Ради — С. Зітон, предст. до оселі „Веселка" — С. Лукашенко, гардероби — К. Шат, телефон — Л. регорій, Г. Химюк, Р. Байдак, відвідування хворих — М. Паралюк, А. Тумак, М. Равлюк, референтка „Променя" — С. Пелех, народне мистецтво — Г. Онуфрійчук, Рідна школа — голова — А. Шевель, шкільні рахунки — А. Тумак, фін. секр. — Віра Ковальчук, рекорд. секр. — Р. Байдак.

Василина Кутний, рек. секр.

НИПАВИН, САСК.
ВІДДІЛ ІМ. О. БАСАРАБОВОЇ

Річні збори відділу відбулися в Народнім Домі Тараса Шевченка 5 листопада ц. р. Присутніх членок було 21. Збори відкрила голова пані М. Косован молитвою й у своїм слові привітала членок. Звіт з річних зборів був прочитаний. Звіт діяльности відділу здала голова пані М. Косован, склавши подяку членками за кооперацію та заохочувала до дальшої діяльности.

Впродовж року членки були досить зайняті і виконали гарну працю. Відбулось 10 місячних зборів, були засідання заряду та засідання з зарядом церковної громади, коли була потреба.

Членки приготовляли весільні прийняття, похоронні перекуски, улаштували чайне прийняття і концерт на День Матері, випродажі Різдвяного і Великоднього печива і писанок, ходили колядувати з членами церковної громади.

Ми придбали потрібні речі до кухні і Народнього Дому, церкви і резиденції. Відвідували хворих і посилали квіти хворим до шпиталю, вручили квіти нашим старшим хвориш членкам перед Великоднем і в

День Матері. Відділ піддержує недільну і рідну школу. Ми виповнили наш бюджет до Централі Союзу Українок та дали пожертви, де було можливо.

Фінансовий звіт касирки Р. Яців: з року 1974 осталось $1,427.26, прибутки в 1975 — $6,607.70, видатки — $5,057.17, в касі осталось — $2,977.79.

До заряду на 1976 рік увійшли: уступивша голова — М. Косован, голова — О. Мохорук, заст. голови — М. Басараба, секретарка — Маруся Григор, касирка — Розалія Яців. Контрольна комісія — А. Глек, П. Глухнюк. Комітети: добродійний — М. Косован, М. Юзва, купна — Маруся Григор, Анна Глек і Марія Косован. Сестриці — залишились ті самі і дібрано до них К. Стадник.

Маруся Григор, секр.

КАДВОРТ, САСК.

ВІДДІЛ ІМ. КНЯГИНІ ОЛЬГИ

Річні збори нашого відділу відбулися 6 листопада 1975 р. у церковній залі. Предсідницею була Савеля Ґриба, а секретаркою Леся Дяків.

Впродовж року відбулося 8 місячних зборів і одно загальне засідання. Відбулися такі імпрези : Храмовий обід, спільна Свята Вечеря на Щедрий Вечір; продаж різдвяного та великоднього печива і чай і 4 вечірки у Домі Старших громадян; перекуска на збори ТУС; два похоронні обіди; перекуску студентам Інституту П. Могили; спільний „Вінер ровст"; та одну розігравку. Товариство також постаралося, щоб вилагодити церковну залю; їздили членки малювати парафіяльну хату в Вакав; також робили голубці на спільний обід, що відбувся в оселі Зелений Гай. Товариство також висилало квіти або картки хворим. Ми вислали 2 делегатки і 4 гостей на Провінційний з'їзд в Саскатуні.

Фінансовий звіт: — з року 1974 осталося в касі $1,645.37, прибутки в 1975 — $953.87, видатки — $1,268.18, в касі — $1,331.06.

Склад заряду на 1976 рік — голова — Савеля Ґриба; заступниці голови — Ґеня Тріщук і Анна Тріщук; секретарка — Зеновія Юзик; заступниця секретарки — Леся Дяків; касирка — Анна Митрополит. Референтки: — преси і журналу „Промінь" — Савеля Ґриба; музею — Леся Дяків; вистав — Ґеня Тріщук. сестриця і помічниця — Ольга Радзівон і Наталка Котелко. Контрольна комісія — Софія Котелко, Наталка Котелко, Ольга Заставна. Господина майна кухні — Марія Табашнюк. Добродійний комітет — Шерил Котелко, Анна Митрополит, Агата Тріщук, Ольга Заставна. Телефонічний комітет — Леся Дяків, Ґеня Тріщук, Ольга Заставна. Комітет Дому старших громадян — Марія Табашнюк, Юлія Дяків і Доця Тріщук.

Зеновія Юзик, секретарка

КОМІТЕТ УКРАЇНОК КАНАДИ

ТАНДЕР БЕЙ, ОНТ.

Комітет Українок Канади в Тандер Бей відзначив 90-річчя жіночого руху і Рік Жінки величавим бенкетом, на який було запрошено голову Ж-КУК, пані Ярославу Іванчук з Вінніпегу.

Авдиторія Просвіти була гарно удекорована, в якій був і портрет Наталії Кобринської. До головного стола були запрошені почесні гості — найстарша членка Йосипа Чепесюк, о. крилошанин Ю. Габрусевич, о. Роман і добр. Ганкевич, о. Павло і добр. Зміївські, наша гостя Ярослава Іванчук, радний міста Тарас Козира, Іван Корда, секретар відділу КУК, Петро Михайлишин від Кредитової Спілки, голова Анна Шевчук та інші члени Управи. Програмою керувала Софія Мендик. Молитву перед вечерою провів о. Ю. Габрусевич. Тост до нашої почесної членки Й. Чепесюк піднесла С. Мендик. Програмову частину відкрила вступним слово голова А. Шевчук. Гостю-доповідачку голову Ж-КУК представила Бетї Карпюк. Темою доповіді було — осяги жіноцтва в минулому, сучаснім і перспективи в майбутньому. Подяку доповідачці склала Анна Мурфій.

Привіти склали: від посадника міста й управи — радний Тарас Козира (опісля ми отримали грамоту і признання нашого міста за громадські послуги). Такими почестями була нагороджена голова КУК Я. Іванчук. Далі слідували привіти — о. Р. Ганькевич, п. Іван Корда, п. Петро Михайлишин — кожний від своєї установи.

Слідувало вручення грамот, що їх видала крайова Управа Ж-КУК членкам за провід у громадській діяльности. Грамоти вручувала голова Ярослава Іванчук і голова відділу Анна Шевчук. Заслуги і коротку біографію кожної прочитувала Михаліна Процик. Корсажі з живих квітів причіплювала Оля Михайлишин, Марія Хондон і Вероня Середюк. Корсажі отримали всі бувші голови нашого відділу та Михаліна Гарасимчук, як малярка.

Грамоти отримали членкині основательки відділу Союзу Українок ім. О. Басараб при Просвіті, які мають за собою 50 літ діяльности: Розалія Баран, Розалія Небеснюк (Андрус) і теперішня голова Анна Віктова. Організація Українок Канади: відділ ім. О. Басараб — голова Марія Процiв і Марія Холодило. Жіноче Т-во при Просвіті в Порт Артур — Марія Сарамага, членкиня і працівниця в 1927 р. Відділ Союзу ім. О. Пчілки при церкві Св. Володимира — Варвара Бойко — довголітня голова, Анна Стасів — секретарка за останніх 28 років і Вероніка Середюк. Відділ Союзу ім. Доньки України — заслужена Наталя Вацик і теперішня голова Оля Михайлишин. Об'єднання Жінок ЛВУ — відзначені Анна Гук, Ганна Стахів і теперішня голова Марія Холодило. Ліга Українських Кат. Жінок при церкві Св. Покрови — відзначено секретарку і голову жіночого відділу КУК — Анну Шевчук, Анну Магуру, Марію Тарновську,1 Катерину Косс і Теодору Боток.

Пані Йосипа Чепесюк отримала грамоту як почесна членка і Мама Року всіх наших жіночих складових організацій.

Після відспівання „Многая літа" і нашого національного гимну, учасники свята і гості забавлялись і гуторили до пізньої ночі.

Наступного дня представниці організацій зустрілись з головою Ярославою Іванчук на короткі наради. Наша гостя ще мала нагоду побувати на чайному прийнятті ОЖ ЛВУ. Тут ми побажали пані голові щасливого повороту додому та успішної праці.

Софія Мендик, секр.

ГРОМАДСЬКА І РОДИННА ХРОНІКА

З НАГОДИ ДНЯ УРОДИН

Заходом жіночого т-ва ім. Л. Українки у Розборн, Ман., ми членки, сусіди і приятелі вшанували наших дорогих піонерок з народженням у їх 81 роковин життя — пані Анну Стреньґ і пані Доцю Гладій. Для них це була мила несподіванка, бо вони ще й собі куми по дітях, обі належали до церкви у Ґлен Елмо, а прибувши до Розборн стали членками нашого відділу. Пані Стреньґ є секретаркою нашого відділу і є членкою жін. т-ва при Народнім Домі І. Франка. Вона завжди помагає де треба в організації при церкві, чується при здоров'ї і працює собі сама в хаті.

Пані Доця Гладій також активна, працює сама в хаті, при церкві і в Союзі Українок (відділі), де лише треба якої помочі, ніколи не відмовляє, ще й тепер гарно вишиває, писала писанки для відділу Л. Українки на продаж на виставу, є піонеркою заснування церкви у Ґлен Елмо та заслуговує на пошану за вклад у громадську працю на нинішній день.

Доця Гладій і Анна Стренґ

Дорогі наші піонерки — пані Стреньґ і пані Гладій — шануємо день уродин Вашого життя і знаємо, що Ви щиро працювали, як для своєї родини, церкви так і організації і дай Боже щоб діждали стрічати ювілейний з'їзд у 50-ліття нашої славної організації Союзу Українок Канади в Саскатуні наступного літа, до якого ми належали і його будували.

Щасти Вам, Боже!

Анна Бельбас, голова

ЮВІЛЕЙ 25-ЛІТТЯ ВІДДІЛУ Норт Бетлфорд, Саск.

Неділя 3 жовтня ц. р. буде пам'ятним святом для членок відділу ім. О. Пчілки в Норт Бетлфорд. Того дня було врочисто відзначено 25-ліття діяльности нашого відділу. Зараз по Св. Літургії наш о. М. Стеценко відслужив вдячний Молобень за здоров'я усіх членок, також Панахиду за покійних членок.

Святочна програма почалась о годині 2:00 по обіді в церковній залі. Пані К. Друль, голова відділу відкрила свято і щиро привітала усіх гостей та висловила радість із такого поважного числа присутніх.

Програмою проводила пані С. Лазорович, а жіночий хор під її диригуванням відспівав дві пісні: „Як славний наш Господь" і „До праці". Слідували привіти: о. М. Стеценко, п. Н. Никифорук — голова церковної громади. З околиць відділи Союзу — М. Гарбус із Саскатуну, К. Парчевська — Блейн Лейк, О. Сметанюк із Гефорд, А. Гавриш з Борден, О. Никифорук із Редфілд, А. Іванчук із Витків; від Музею в Саскатуні — Галя Максимюк.

Саранчук представила голову Провінційної Екзекутиви пані Е. Табашнюк, яка склала привіт, а пані К. Маліцька — голова Окружної Ради, представила голову Союзу Українок Канади пані Анастасію Шемелюк, яка була головною бесідницею свята. Вона дуже цікаво говорила, згадуючи все те, що найважливіше під цю пору для нас усіх.

Слідувало відзначення членкинь, тих що через 25 літ працювали при С.У.К.: Добр. Ю. Стеценко читала імена і короткий життепис тих заслужених членкинь, а голови Е. Табашнюк і Н. Шемелюк вручували грамоти та оцінку за їх добру працю.

Пані М. Сохацька прочитала коротку історію нашого відділу від його заснування, а всі присутні дуже уважно і цікаво слухали.

Кінцеве слово виголосила М. Гарасимів, яким щиро подякувала голова Союзу — провінційній Е. Табашнюк та крайовій А. Шемелюк за участь і звеличання того свята як також за всі привіти та всім учасникам, і звертаючись з закликом про зложення датків на поміч С.У.К. для продовження тої великої праці. Збіркою зайнялись пані Т. Левчук і К. Білик, зібрано $97.00. На закінчення свята членки подали смачну перекуску, після якої всі щиро і весело говорили між собою до пізної ночі.

Марія Гарасимів

КОРОТКА ІСТОРІЯ ВІДДІЛУ В НОРТ БЕТЛФОРД, САСКА

Жіноче Т-во ім. Олени Пчілки було засноване в Норт Бетлфорд, Саск. 5 березня 1950 р. на перших організаційних зборах було вибрано управу відділу, до якої увійшли пані: К. Друль — голова, М. Сохацька — заст. голови, В. Крам — секр., М. Луцак — заст. секр. та Д. Срайчук — касирка. На цих зборах вписалося 21 членок, а 1951 р. товариство вписалось до Союзу Українок Канади.

Головами нашого відділу були такі пані: К. Друль, Д. Кіндрачук, ті членки були найдовше головами, В. Білик (вже покійна), С. Лазорович, М. Сохацька, М. Гарбус, М. Гарасимів, Я. Ворох, А. Ничик. Також частинно були К. Білик, С. Харко, Т. Левчук та О. Майбук.

Секретарками відділу були такі: В. Крам, М. Гарбус, Д. Кіндрачук, М. Сохацька і М. Саранчук. Найдовше секретарювали: А. Спільчин, добр. Г. Зузак та К. Ґоян.

Касирки відділу були: Р. Симбалюк, Д. Кіндрачук, М. Сохацька, добр. С. Столярчук, та С. Лазорович є вже довгі роки і тепер, вона також є диригенткою церковного і світського хорів і реф. культурно-освітньою.

Почесні членки є чотири, як також є чотири членки, що належать до С.У.К. від 1926 - 1927 року.

Від початку існування відділу важною справою було помагати церковній громаді сплатити довги, і фінансово помагати усім українським установам. Наш відділ має сестриці при церкві, які тримаютщ чистоту і порядок. Також дбаємо про молодь, щоб була недільна і рідна школа, допомагаємо в СУМК у всіх потребах.

А. Іванчук Заст. Секр.
М. Сохацька Секр.
М. Гарасимів Заст. Бол.
К. Друль Голова
Т. Левчук Заст. Гол.
С. Лазарович Касирка
М. Саранчук Заст. Секр.
ВІДДІЛ
ІМ. ОЛЕНИ ПЧІЛКИ
НОРТ БЕТЕЛФОРД, САСК.
1951 – 1976
А. Завалська
К. Білик
Д. Кіндрачук
Добр. Ю. Стеценко
А. Ничик
С. Харко
Х. Саранчук
М. Бендас
М. Пресецька
К. Маліцька
Н. Никіфорук
Т. Савчук
М. Войтюк
Г. Галевич
М. Тимофійчук
М. Грамяк
К. Бодак
Ф. Параниця
А. Срайко
М. Войтюк
М. Чижевська
А. Багрій
А. Токарик
І. Чамух
М. Тимків
Ю. Дмитрук
В. Никіфорук
П. Котик
І. Липка
А. Гарбуз
Т. Нимилович
Е. Свистун
А. Щудлик
М. Грамяк
С. Ткачук
М. Г. Іванчук
П. Лютек
К. Пензій
О. Майбук
Ф. Лазарович
С. Підвербецька
Т. Гаргара
С. Кормиш
М. Мочульська
А. Білик
М. Левченко
Р. Бідик
О. Ружецька
Р. Бідик
М. Дмитрук
Пашкович
М. Павлівська
Г. Саранчук
М. Катеринич

В канадійському суспільному житті відділ помагає таким установам як Червоний Хрест, Т-ву поборювання недуги серця, умово хворим, Т-ву поборювання недуги рака та іншим.

Під час святкування 100-ліття Канади 1967 р. наш відділ вибрав проєкт видати куховарську книжку присвячену нашим піонерам, мали виставу вишиття і чайне прийняття, також фінансово помогли для друкування книжки Історія українців Канади.

З нашого відділу маємо представниці до міського Western Developement Museum, ними є К. Маліцька, Д. Кіндрачук, М. Войтюк і М. Тимко. Ті членки багато помогли при впорядкованні українській православній церкві і піонерській хаті, що стоять на площі, та інші поодинокі членки відділу помагають щороку в продажі української поживи. Молодь пише писанки, коли святкують день піонерів.

При нашому відділі є добра бібліотека яка щороку зростає добрими книжками. Число членок зростає з кожним роком, тепер маємо 64 членки, які по своїх змогах щиро працюють у відділі.

З-поміж перших постійних членок, що остались при відділі досьогодні є такі: Катерина Друль, Докія Кіндрачук, Марія Сохацька і Савеля Лазарович. Інші виїхали з нашого міста, і є в інших відділах, а багато уже відійшли в інший світ. Вічна їм пам'ять. Хай з Богом спочивають.

На закінчення цієї короткої історії нашого відділу ім. Олени Пчілки складаємо подяку крайовій та провінційній управам за їхні добрі вказівки, що помагали продовж 25 років, Дай Боже, щоб ми були в тісному зв'язку і на наступник 25 років, для Божої слави і добра всього українського народу.

М. Сохацька

З ДІЯЛЬНОСТИ ВІДДІЛУ ІМ. КН. ОЛЬГИ В ТОРОНТО

Невтомно й успішно працюють членки відділу при Катедрі Св. Володимира в Торонто, головою якого є пані Марія Божик. Заходами членок відбулися такі імпрези.

22 лютого 1976 р. в авдиторії катедральної громади відбулася академія в пошану нашій письменниці Лесі Україні. Гарно вдекоровану залю заповнила святочна публіка. Відкрила академію вступним словом голова культурно-освітнього комітету добр. А. Ференців. Головну доповідь виголосила пані Леся Хорош-Ґреґорі.

В мистецькій частині участь брали діти садочку та рідної школи при нашій катедрі і виконали: „Вишеньки", „Росинка", та „Гуси прилетіли"; Оксана Петренко по мистецьки і з чуттям продеклямувала вірш „І ти боролась мов Ізраїль"; Оксана Онищук — сопрано — виконала пісню „Колискова"; Ліля Шлапак виконала сольо на бандурі „Шумка" — Завадського. Пані Стахів продеклямувала вірш „Вечір на чужині".

Довголітні співачки нашого катедрального хору пані: В. Лавринюк, Н. Гаврилюк, Е. Нестеренко та К. Матвіїв прекрасно виконали пісні „Журавлі" та „Зачарована Десна".

На закінчення програми заступниця голови жіночого т-ва пані Ніна Козій склала подяку всім виконавцям програми за їх труд та прекрасно виконані мистецькі точки а присутнім гостям за чисельну присутність і запросила всіх на чай та перекуску, яку приготовили пані Валерія Лисенко, Ліда Мельник та Ліда Лібер.

18 квітня 1976 р. в авдиторії нашої катедри відбувся показ стародавньої української ноші та показ моди з приміненням української вишивки в модерному стилі.

Імпрезу відкрила голова жіночого т-ва п. Марія Божик. Доповідь про українську вишивку виголосила панна Віра Шевчук. Коментатором під ас моделювання була мгр. Анна Троян. Костюми були випозичені з провінційного музею Союзу Українок Канади, а короткі та довгі вечірні сукні були власністю пань. Модельки по черзі, під акомпаньямент тихої української музики яку підібрав і доглянув під час імпрези пан І. Пасерб, проходили впродовж залі, а пані Анна Троян інформувала про оригінальність красок у взорах та з котрої частини України вони походять. Присутні гості виявляли велике зацікавлення і обдаровування модельок гучними оплесками.

В моделюванні брали участь: Маруся Лисенко, Віра Демчишин, Наталка Рева, Дарка Москалюк, І. Литвинчук, Ліля Лисенко, Вол. Шевчук, Ігор Швед, В. Дубик, пані: А. Бельбас, М. Карпюк, А. Ключко, Н. Світайло, В. Лисенко, добр. Вишиван та М. Квас. Під час перерви виступав ансамбль ОДУМ.

На закінчення голова пані М. Божик склала подяку всім учасникам та гостям, а пані Софія Лемеза, Валерія Лисенко та О. Пригорницька почастували гостей чаєм та солодким печивом. Чай наливали пані: О. Гамара голова філії Музею, С. Степанюк, референтка освіти на Східню Канади та член культ.-освітнього комітету при товаристві, добр. М. Фотій, Леся Хорош-Ґреґорі та Стефанія Олійник.

Валерія Лисенко, реф. преси

РІЧНІ ЗБОРИ КОМІТЕТУ УКРАЇНОК КАНАДИ У ВІННІПЕЗІ

Чергові збори КУК відбулися 8 березня 1976 року в залі Централі КУК. Збори відкрила голова пані Я. Паламарчук і проводили ними: голова Я. Паламарчук, секретар пані М. Юрків. Протокол з минулих зборів відчитала М. Юрків.

Перша звітувала заст. голови пані О. Бабух, що заступала голову на імпрезах та прийняттях, а також подала до англомовної преси і радіо склад нової управи КУК та відзначених пань грамотою за жертвенну працю в українських організаціях, крім того допомагала у Фолкльорамі (українському павільйоні) і брала участь у Дні Подяки, який відбувся у Інтернаціональному Центрі. Секретарка М. Юрків прочитала свій звіт, що в минулому році відбулося 14 засідань управи, полагоджувала різну кореспонденцію і допомагала в улаштованню імпрез та вистав. Кореспонденційна секретарка пані М. Качор висилала повідомлення про збори, імпрези і сходини КУК до членок та організацій, також вислала резолюцію, яка була ухвалена на Маніфестації, до 9-ти жіночих організацій інших країн. Також висилала привіти, співчуття і подяку. Звітувала представниця до Клюбу Добрих Сусідів пані К. Пройдун, що брала у всіх сходинах Клюбу Д. С. та допомагала в організації Різдвяної Вечері і чаю для пенсіонерів. Представниця до Жіночої Ради м. Вінніпегу пані А. Торб'як брала участь у сходинах Ради,на яких було продискутовано багато важливих справ та прийнято від-

повідні рішення. Звітувала Г. Онуфрійчук — писала дописи про працю управи до часописів, а теж подала до української преси і радіо оголошення про річний чай і Свято Героїнь та допомагала у імпрезах КУК.

Голова Культурно-освітньої комісії і представниця до Громадського Комітету м. Вінніпегу пані С. Залозецька у довшому звіті перечислила свою працю в минулому році в КУК, зокрема у відзначенню Року Жінки, Маніфестації переслідуваних українських жінок в Сов. Союзі, в організації гуцульської мистецької виставки, виставки дитячої літератури та в багатьох імпрезах КУК і Фолкльорамі. Архівістка пані А. Гриценко доповіла, що допомагала в улаштуванню всіх імпрез КУК та в Фолкльорамі, Маніфестації та зайнялась збіркою фондів на цілі КУК і упорядкувала архів. Пані А. Каптій подала, що була на всіх засіданнях управи Інституту Сліпих та виконувала всі обов'язки, які їй були доручені. За неприсутню фінансову секретарку пані Е. Конопельну, відчитала звіт М. Юрків: в касі КУК знаходиться $1,054.46.

На закінчення доповідала голова Я. Паламарчук, яка перечислила осягнуті успіхи, зокрема високо оцінила дружню співпрацю всього членства та підкреслила, що брала участь в гостинному прийнятті для уступившої голови управи КУК і була присутня на громадській зустрічі гості пані Бурачинської з ЗСА. Допомагала в організації української виставки в Інтернаціональному Центрі. В червні м. р. зайнялась організацією показу української ноші в Міні Експо. Під час вакацій з іншими членками допомагала в улаштуванні українського павільйону, де найбільше праці посвятила Е. Конопельна. 22 лютого м. р. був улаштований Річний Чай в залі Інституту „Просвіти", який пройшов з повним моральним і матеріяльним успіхом. Згадала, що пані С. Залозецька при співпраці пані Р. Супрун і п. В. Леськова була улаштована виставка дитячої літератури. Окрім того багато вклала праці в організацію Маніфестації, що відбулась 21 вересня м. р. У святі Року Української Жінки зайнялась програмою і декорацією сцени. 12 листопада з С. Залозецькою і А. Гриценковою улаштували чай для нових горожан Канади, а в грудні м. р. з С. Залозецькою виставку дитячої літератури в Інтернаціональному Центрі. При співпраці пань К. Пройдун, А. Зубатої, А. Гриценко і М. Юрків улаштували чай в Клюбі Добрих Сусідів, а 29 лютого м. р. з С. Залозецькою зайнялась улаштованням Свята Героїнь та брала участь у чайках багатьох організацій і церквах.

Голова Контрольної комісії пані М. Чемерис ствердила, що перевірила касову книгу, знайшла все в повному порядку. Уділено абсолюторію уступаючій управі.

По дискусії над звітами була вибрана управа КУК на рік 1976 - 77 в такому складі: голова Я. Паламарчук, заст. голови О. Бабух, рекорд. секретарка М. Юрків, кореспонд. секр. М. Качор, фінансова секр. — Е. Конопельна, кореспондентка до української преси — Г. Онуфрійчук, кор. до англомовної преси — О. Бабух, представниці до: Жіночої Ради — А. Торб'як і Я. Гуйда, Клюбу Добрих Сусідів — К. Пройдун, Громадського Комітету — М. Кінаш, Інституту Сліпих — Я. Каптій, Культурно-освітній — А. Каптій, А. Зубата, Г. Онуфрійчук, С. Яременко і Р. Супрун. Імпрезовий комітет — А. Зубата, М. Кінаш, А. Каптій, А. Гриценко, К. Чура, Т. Сидор і К. Шат. Архівістка — А. Гриценко, телефоністка — Т. Сидор і М. Кінаш. Котрольна комісія — М. Чемерис і М. Анонійчук. Потім голова крайової управи КУК Я. Іванчук висловила признання за успішний рік праці та побажала і дальшої творчої праці. На закінчила голова Я. Паламарчук подякувала за вибір і довір'я і закрила збори.

Галина Онуфрійчук,
прес. референтка

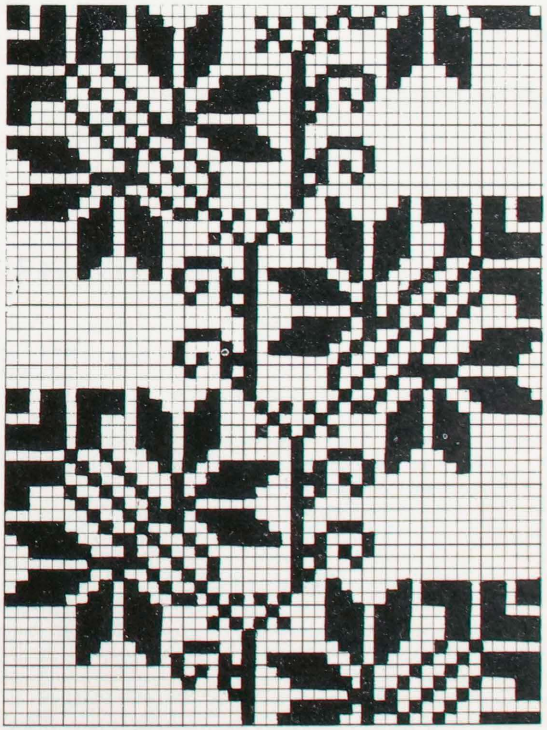

Взірець виконаний хрестиковим стібом в червоній барві ниток з села Шкея, пов. Сучава на Буковині.

Музей Союзу Українок Канади
Східня Філія, Торонто

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО

Проф. Килимник у своїй книжці про Різдвяні звичаї подає такий склад традиційних страв і печив на Святий Вечір.

1. **Кутя** — зварена і медом заправлена пшениця.
2. **Узвар** — сушені зварені овочі, такі як яблука, грушки, сливки, вишні.
3. **Капусняк** заправлений олієм.
4. Варений горох.
5. Борщ пісний з грибами.
6. Риба смажена на олії.
7. Риба зварена і зостуджена.
8. Вареники зі сливками.
9. Млинці до борщу.
10. Вареники з капустою.
11. Пампушки.
12. Голубці з гречаної каші, або рижу та різні печива.

Приписи цих страв можна дістати з різних куховарських книжок, деякі з них видані нашими відділами.

РИБА НАЧИНЄНА

Почистити рибу, шкіру навкруги голови уважно підрізати і стягати при помочі маленького ножика, уважати, щоб не прорізати шкіри. При хвості уважно шкіру підрізати. Стяглу шкіру намочити у воді. М'ясо відділити від остей і посікти дрібно. Додати одну дрібно покришену і присмажену на оливі цибулю, пів горнятка тертої булки соли і перцю до смаку, якщо є зелена петрушка, можна додати ложку - дві. Все разом вимішати. Начинити шкіру й зішити. Вложити у висмаровану олієм посуду, помастити рибу зверху олієм і пекти у вільній печі скільки? Подавати на стіл цілою з гілкою зеленої петрушки.

СВЯТОЧНІ ПАМПУШКИ

Потрібно на розчин:

1 унція дріжджів
1 ложка цукру
3 ложки борошна (муки)
2 ложки молока

Потрібно на тісто:

6 жовтків
6 ложок цукру
1 ложечка цитринової шкірки
1 ф. борошна (муки)
½ горнятка молока
1 ложка алькоголю (руму)
5 ложок розтопленого масла
½ ложечки соли
1 слоїк смажених вишень

Потрібно до смаження:

2 ф. смальцю
1 ложка алькоголю
½ ф. цукру-мучки

Розбити розчину і вставити до теплої води, щоб підросла удвоє. Жовтки втерти з цукром, додати цитринової шкірки, борошно, розчину і добре вимісити. Коли вже відстає від руки, можна додати розтоплене масло і рум.

Поставити в тепле місце, нехай підросте удвоє. Тоді теплу стільницю посипати борошном, вибрати частину тіста і розкачати грубо на 1 інч. Викроювати з тіста кружки. На кожний другий накладати заварюваних вишень, прикрити кружком із тіста, обтиснути пальцями кругом і обрізати ще раз. Укладати у відступах на серветку, посипану борошном у теплому місці і прикрити серветкою. Коли підростуть обренути на другу сторону і смажити на гарячім товщі.

ЗМІСТ XVII РІЧНИКА

Есеї, рецензії, нариси

	ч. стор.
Єв. св. Матвія — Мудреці зі Сходу поклоняються Ісусові	1— 1
Різдвяні вірування і звичаї у різних народів	1— 2
Гр. Логвин — Мініятюри древнього кодексу	1— 5
Н. Кібець — Міжнародній рік жінки і роля українського жіноцтва на еміграції	1—17
Н. К. — Співцеві волі	2— 1
Ярина Зоряна — Моїй приязні	2— 2
С. Стечишин — Українська жінка в минулому і сучасному	2— 3
К. Чернявська — Дивись, слухай, говори	2—22
Петро Роєнко — Галя Мазуренко	3— 4
Н. Когуська — За ідеал, щастя і свободу	4— 3
Левко Ромен — Вростання в Канаду	4—17
Я. Зоряна — Тля тебе, сину	5— 2
Софія Степанюк — Поклін матері	5— 5
О. Гай-Головко — Три нові шкільні читанки Івана Боднарчука	5— 7
Н. К. — Дві пам'ятні дати	6— 1
Ірина Макарик — Oksana Asher-Draj-Chmara	6—10
Марія Левицька — Народні святкування Івана Купала	6—11
Тоня Горохович — Мілена Рудницька — світла постать в історії жіночого руху	7— 1
Галина Сенишин — 50-ліття трагічної смерти Симона Петлюри	8— 3
Ірина Шох — Ольга Петлюрова	11— 3
Ірина Шох — Ольга Петлюрова	12— 4

Напрямно-ідеологічні

Н. К. — У році нашого золотого ювілею	3— 1
Звернення Секретаріяту СКВУ	3— 2
Н. К. — Наш літопис	3— 6
Вісті з Централі Союзу	3— 9
Наталія Кібець — У розпачливому змаганні	3—10
Н. К. В днях світлого Воскресення	4— 1
До Українського громадянства	4— 2
Н. К. — Наш літопис	4— 7
Т. Лазарович — В справі письменницької спадщини Іллі Кириляка	4—21
Звернення Секретаріяту СКВУ	5— 1
Кампанія за фондами СУС	5—12
Вісті з Централі	5—18
Вісті з Централі	7—13
Комісія Прав Людини — СКВУ	—18

Н. Грицина — Ювілейний рік Союзу і журнал „Промінь" ... 8— 2
Н. К. — З приводу двох ювілейних з'їздів ... 10— 1
Вісті з Централі ... 10— 8

Новелі, спогади, оповідання

Уляна Кравченко — Спогади учительки ... 1— 8
Уляна Кравченко — Спогади учительки ... 2—11
Катерина Мурашко — Лікарка патріотка ... 2—13
Уляна Кравченко — Спогади учительки ... 3—13
Уляна Кравченко — Спогади учительки ... 4—12
Наталя Кібець — Консультант ... 5—13
Іван Франко — Малий Мирон ... 6— 4
Уляна Кравченко — Спогади учительки ... 6—12
Уляна Кравченко — Спогади учительки ... 7— 5
Уляна Кравченко — Спогади учительки ... 8—10
Іван Боднарчук — Лісова черешня ... 10—10

ENGLISH SECTION

Maria Tomaschuk — Ukrainian Christmas Traditions and Superstition's ... 1—15
Taras Hukalo — Dauphin Festival: Ten Years of Growing Success ... 3—18
Helen P. Smindak — Ukrainian Easter: A Mosaic of Costums ... 4—16
Banff Centre Initiates Ukrainian Folk-Arts Workshops ... 4—16
A. B. — Janice Kulyk-Keefer ... 5—15
A. Balan — Epiloge ... 5—16
Halyna Melnyk — The International Council of Women — Triennial Meeting ... 6—15
Gary Rennie — Chamber's Year for Women' ... 6—16
Maria Ochrymowych — Ihor Kordiuk Art Exhibition ... 7—15
Sheila Slobodzian — On Ukrainian-English Bilingual Schools ... 7—16
Lilian Gregory — International Council of Women 8—18
Jean Baker — Emily Ostapchuk Given National Honor ... 10—14
New Citizenship Act ... 11—14
R. Lysniak — With a Song and Ukraine in his heart 12—21

Музей Союзу Українок і народне мистецтво

— Федеральний уряд піддержує проєкт розбудови Музею в Саскатуні ... 1—12
Пожертви на будову Музею ... 1—13
Г. Романчич Ковальчук — Звіт Ради Музейної Фундації ... 2— 8
С. Стратійчук — Будуємо новий музей ... 3— 8
Мистецька школа в Бенф започатковує курс ... 4— 8
В. Єрмоленко — Писанка ... 4—20
З. Орест — Проєкт, який мусить бути завершений 5— 8
Г. Михальчук — Писанки ... 6— 7
З. Орест — Від малої кімнати до просторого дому 6— 8
З. Орест — З ділянки культурних програм ... 7— 8
Антін Будзан — Яворівські мальовані скрині ... 7— 9
З. Орест — Курси Музею Союзу Українок ... 8— 8
Курси практичних занять народного мистецтва ... 10—18
З. Орест — Музейний експонат — джерело етнографії ... 11—18
Ф. Пелех — Курс українського ткання ... 12—18

Освіта, виховання

Дещо про народні вірування і звичаї ... 4—10
Рут Ґордон — Канадські жінки перед законом ... 5— 2
Рідна школа і ми ... 6— 3
Н. М. — Діти ... 11— 9

Репортажі, вісті

Р. Козак — З нагоди градуаційного бенкету ... 1— 4
Рома Франко заступником голови Фільмової Ради Канади ... 1— 4
Між відзначеними ... 1—14
Між видатними жінками Саскатуну ... 2— 2
Галя Гендерсон — голова Шкільної Ради ... 2—14
Ганна Янішевська — XI Делеґатський З'їзд Об'єднання Т-в Прихильників УНР в ЗСА ... 2—15
Всеканадська конференція Багатокультурности відбулася в Оттаві ... 4—10
Зустріч з урядуючим головою УНРади І. Кедрином Рудницьким ... 6— 3
Г. Семенюк — Таня Климашко ... 7— 4
М. Б. — Маруся Лисенко — королева Полтави ... 8— 1
С. П. Климашко — Володимир Пенюк ... 8—12
С. П. К. — Марко Семенюк здобув високі нагороди 8—12
Канадсько-українська мистецька фундація ... 8—17
Оля Райчиба — Нова професійна сила — Даруся Сулима ... 10— 3
Наталя Лазоренко — Річна Конференція Жіночої Ради ... 10— 4
Галина Михальчук — Молода перлина музичного світу ... 10— 7
Друзі — Вітаємо з новим успіхом ... 10— 9
СКВУ — Українська делеґація на Конференції „Габітат" ... 11— 1
А. Шемелюк — Рефлексії з Бр. Колюмбії ... 11— 6
А. Троян — Весняна діяльність Східньої Філії Музею Союзу Українок ... 11—10
Х. Велигорська — Мистецька фундація ... 12— 7
А. Шемелюк — Рефлексії з Бр. Колюмбії ... 12—12

Поезії

Колядки ... 1— 1
Микола Щербак — У святий Вечір ... 1— 3
Роман Завадович — Різдвяна мрія ... 1— 3
Нова радість стала (старинна полтавська коляда) 1— 4
Л. Українка — Як я люблю оці години праці ... 2— 2
Т. Шевченко — І досі сниться ... 3— 1
У. Кравченко — Голгофта ... 4— 1
Євген Маланюк — 25 травня 1926 року ... 5— 1
Іван Франко — Пісня і праця ... 6— 1
Галя Мазуренко — Початок історії ... 8— 1
Богдан Ігор Антонич — Книжка ... 10— 1
В. Гетьман — Матерям ... 12— 1

Дитяча сторінка

Різдвяна легенда — „Звірята-друзі" — ... 1—20
Л. Українка — Пісенька весняної води ... 2—20
Вчить сестричка букваря ... 2—20
Стельмах — Сонечко ... 2—20
Б. Житков — Як мене називали ... 2—20
Янка Купала — Пісня і казка ... 2—20

HAWRYSH MRS KATE
602-11112-101 ST
EDMONTON ALTA
T5G 2A2

ISSN 0380-2140

Т. Шевченко — Тече вода з-під явора ..... 3—15
В. Дуб — Мурах мандрівник ..... 3—15
Т. Шевченко — І золотої й дорогої ..... 3—15
Т. Шевченко — На Великдень ..... 4—19
Є. Березинський — Христос Воскрес ..... 4—19
Великодні зайчики ..... 4—19
Хто кого водив ..... 7—19
Марія Бабка — Липень ..... 8—22
Євген Гуцало — Під веселкою ..... 8—22
Гра — „Отакий дідище" ..... 8—22
М. Сингаївський — Літо ..... 8—22

Родинна хроніка

Ювілей П. і М. Довганюків — Едмонтон ..... 2—28
День уродин П. Шарановської — Монтреал ..... 2—29
Маруся Кіт — Закінчення студій — Ніягара Фалс 2—30
Вшанування А. Кіпибіди — Монтреал ..... 3—23
Срібне весілля п-ва Тищенків — Лондон, Онт. .... 3—24
Вшанування пані Ю. Гриців — Монтреал ..... 4—28
Ювілей В. Ґродзіка — Сурей, Б. К. ..... 4—29
В день уродин А. Ковалчук — Вінніпеґ ..... 4—30
Ювілей о. і добр. Крисфалюсі — Сарнія ..... 5—21
З нагоди уродин пані В. Субистиянович — Кемсак 5—25
Привітання Анни Мушинської — Монтреал ..... 5—25
В день уродин А. Колісник — Монтреал ..... 5—25
З нагоди дня народження Лесі Івасюк — Едмонтон 6—23
Ювілей п-ва М. і А. Матіешин — Овкбирн, Ман. 6—26
День уродин Кароліни Дуткевич — Давфин ..... 6—26
З нагоди дня уродин Ванди Крап — Сурей, Б. К.... 7—21
З днем уродин Олени Бартко, Вернон, Б. К. ..... 7—23
Ювілей п-ва А. і М. Барон — Гамільтон ..... 7—24
Ювілей п-ва В. і М. Москалюк — Волей, Б. К. ..... 7—26
З нагоди ювілею подружжя п-ва К. і М. Левицьких — Вінніпеґ ..... 11—27
З ювілею п-ва Ю. Гребенюків — Айтуна ..... 11—27
Весільні дзвони Ю. і А. Кулаковських — Гамільтон 11—28
Ювілей Гр. і М. Березьків ..... 11—28

Українська вишивка — взори

Філія Музею Союзу Українок в Торонті — Іванна Вахна — куратор: число 1, стор. 23, 2—32, 3—32, 4—31, 5—9, 6—9, 7—32, 8—9, 10—20

З діяльности Провінційних Екзекутив

Провінційний З'їзд у Східній Канаді ..... 2—24
Семінар Пров. Екзекутиви в Манітобі ..... 2—25
Звіт Пров. з'їзду в Альберті ..... 3—21
Звіт Пров. з'їзду в Саскатуні ..... 4—23
Мистецька вистава в Едмонтоні ..... 8—26

З діяльности відділів

Альберта

Едмонтон Відділ при Катедрі св. Івана .... 1—21, 8—23, 8—26, 10—24, 11—21
Едмонтон — Відділ ім. Кн. Ольги при парафії св. Михаїла ..... 3—24, 7—22
Ендру — Відділ ім. Л. Українки ..... 3—29
Смокі Лейк — Відділ ім. О. Кобилянської .... 3—31, 7—21
Мирнам — Відділ Олени Пчілки ..... 7—23, 11—24
Радвей — Відділ Лесі Українки ..... 10—28

Бріт. Колюмбія

Волей - Сурей — Відділ ім. О. Кобилянської .... 2—27, 4—26, 6—29, 7—25, 8—25
Ванкувер — Відділ ім. Л. Українки .... 2—29, 5—31, 6—23
Вернон — Відділ Св. Ольги .... 2—30, 5—22, 8—24, 10—29
Чиливек — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 10—31
Келовна — Відділ С. Стечишин ..... 11—26

Манітоба

Роблин — Відділ Доньки України ..... 3—29
Толстой — Відділ Св. Ольги ..... 6—22
Вінніпеґ — Відділ Л. Українки ..... 6—26, 7—20
Брендон — Відділ ім. Л. Українки ..... 6—28
Мензі — Вінніл ім. Л. Українки ..... 6—30
Давфин — Відділ ім. Л. Українки ..... 8—25, 10—31
Вінніпеґ — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 10—24, 12—26
Етелберт — Відділ Св. Ольги ..... 10—26
Флин Флон — Відділ Доньки України ..... 10—28
Овкбирн — Відділ ім. Л. Українки ..... 10—30

Саскачеван

Мазепа — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 3—28
Фовм Лейк — Відділ ім. Л. Українки ..... 3—28
Йорктон — Відділ ім. О. Пчілки ..... 3—29, 5—23
Ґлеслин — Відділ О. Басарабової ..... 3—31
Ватсон — Відділ ім. Л. Українки ..... 3—31
Норт Бетлфорд — Відділ ім. О. Пчілки ..... 4—27, 5—33 12—28
Реджайна — Відділ Доньки Українки ..... 5—22, 10—28
Ґронлід — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 5—29
Стінен — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 5—29
Витків — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 5—30
Принс Альберт — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 5—31
Саскатун — Відділ ім. О. Кобилянської .... 6—28, 8—24
Бюкенан — Відділ ім. Л. Українки ..... 6—30
Кемсак — Відділ ім. С. Русової ..... 7—31
Шіго — Відділ ім. О. Кобилянської ..... 8—30
Ніпавин — Відділ ім. Олени Пчілки ..... 8—31, 12—26
Редфілд - Ришард — Відділ ім. Л. Українки ..... 8—31
Айтуна — Відділ Св. Ольги ..... 8—32
Кіндерслей - Ітонія — Відділ ім. Л. Українки ..... 10—26
Кридор - Блейн Лейк — Відділ ім. Х. Кононенко .... 10—29
Мелфорт — Відділ ім. Л. Українки ..... 10—32
Канора — Відділ ім. М. Маркович ..... 11—23
Саскатун — Відділ при громаді Всіх Святих ..... 11—25
Кадворт — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 12—27

Онтаріо

Форт Френсес — Відділ ім. Л. Українки .... 2—31, 6—23, 10—29
Гамільтон — Відділ ім. Л. Українки .... 3—23, 3—30, 5—22
Тандер Бей — Відділ ім. О. Пчілки ..... 5—24, 6—29
Ст. Кетерінс — Відділ ім. Л. Українки ..... 5—24
Тандер Бей — Відділ ім. О. Басараб ..... 6—24
Ґрімзбі — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 7—26, 11—25
Скарборо — Відділ ім. Св. Анни ..... 8—29
Виндзор — Відділ ім. Л. Українки ..... 8—30
Вотерфорд — Відділ ім. Л. Українки ..... 8—31
Торонто — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 10—27
Лондон — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 8—25, 10—30
Ошава — Відділ Барвінок ..... 12—26

Квебек

Лашін — Відділ ім. Кн. Ольги ..... 4—30